

SJORS

van de Rebellenclub

14 MEI 1966
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr
20

Honger, dorst en uitputting bedreigden Edward Eyre op zijn avontuurlijke tocht door de woestijn van Australië...

DE BARRE TOCHT

In het jaar 1841 trok de vijfentwintig jaar oude Edward John Eyre van Adelaide in Zuid-Australië naar Albany. Hij was de eerste die deze tocht van oost naar west maakte en heeft bekendheid gekregen als een van de mannen die het binnenland van Australië hebben onderzocht en opengelegd.

Tussen Adelaide en Albany bevindt zich een uitgestrekte zandvlakte, de Nullarborwoestijn, die weer een onderdeel is van de immense woestijn, die het binnenland van Australië overdekt. Deze Nullarborwoestijn is een kurkdroog, vlak gebied, dat in het zuiden langs de zee begrensd wordt door een keten van heuvels, niet hoger dan enkele honderden meters. De naam Nullarbor geeft aan hoe dit gebied er uit ziet: Nullarbor is een samenstelling van de Latijnse woorden *nulla* (geen) en *arbor* (boom). Het is één troosteloze, kale vlakte, die volgens geologen ooit onder water moet hebben gestaan, maar die tegen het eind van het tertiair omhooggekomen en drooggevalen is. De gemiddelde regenval per jaar bedraagt er nauwelijks twintig centimeter. Ontdekkingsreiziger Eyre heeft geweldig van de droogte te lijden gehad, terwijl juist tegen het eind van zijn tocht, toen hij op slechts één dag afstand van Albany was, er opeens zondvloedachtige regens over hem losbarstten.

Edward John Eyre begon zijn tocht in de maand februari van het jaar 1841. Na grondige voorbereiding vertrok hij met een vriend, John Baxter, en een drietal Australische inboorlingen, die als dragers fungeerden, vanuit Fowler's Bay bij Adelaide voor de reuzentocht naar Albany, een afstand van ruim dertienhonderd kilometer. Het zou een avontuur worden van tegenslag, dood en tragedie, van mislukking, maar ook van uiteindelijk succes.

Eyre en Baxter hadden pakpaarden bij zich en zelfs een kleine kudde schapen, die hen onderweg van vlees

moesten voorzien. Verder waren zij uitgerust met tenten, gereedschap, wapens, munitie en levensmiddelen.

De eerste vier weken trok men in een flink tempo in westelijke richting, daarbij zoveel mogelijk de kustlijn volgende. Maar door de grote hitte en droogte slonk vooral hun drinkwatervoorraad zienderogen. De dorst begon de mannen in hevige mate te kwellen en zij zochten koortsachtig naar mogelijkheden om hun voorraad zoet water aan te vullen. Vaak waren ze verplicht zelf putten te graven in de zanderige bodem. Door gebrek aan water nam hun uithoudingsvermogen af; bovendien waren er al verscheidene paarden en schapen van dorst omgekomen. Ze besloten daarom datgene wat ze maar even konden missen achter te laten, zodat er zo min mogelijk ballast behoefde te worden meegevoerd. Per man behielden ze slechts één extra-hemd, een paar schoenen en sokken, een stel dekens en de kleren die ze aan hadden. Een groot deel van de medicijnen, vuurwapens en munitie werd achtergelaten.

Ze besloten nu iets dichterbij de kust te gaan en kwamen in een gebied dat overdekt was met doornig struikgewas. Op een gegeven ogenblik waren ze verplicht tot aan hun knieën door de zee te waden, omdat de struiken ondoordringbaar waren. Het probleem dat zich hierbij voordeed was dat ze tot elke prijs de paarden moesten verhinderen van het zoute zee-water te drinken. Om hun dorst te lessen probeerden ze, in navolging van de inboorlingen, dauw te verzamelen van gras en bladeren, een lang en moeizaam karwei, dat vroeg in de ochtend moest gebeuren voor de dauw door de zon verdampt was.

Op 29 april nam Eyre een beslissing die hemzelf het leven zou sparen, maar een einde zou maken aan dat van zijn vriend. Hij nam namelijk zelf de wacht op zich van zes tot elf uur 's avonds, ofschoon het volgens hun schema

eigenlijk de tijd was waarin Baxter de wacht moest houden.

Het was een koude avond. De hemel was bijna onbewolkt en er stond een harde, stormachtige wind. Eyre had zich geïnstalleerd op een heuvel op enige afstand van het kamp, vanwaar hij de omgeving goed kon overzien. Hij liep heen en weer en dacht met verlangen aan het ogenblik waarop Baxter hem zou komen aflossen. Opeens zag hij in de richting van het kamp een lichtflits, onmiddellijk gevolgd door een schot. Eyre dacht aanvankelijk dat Baxter voor het een of ander zijn aandacht wilde trekken, maar toen kwam een vreselijk voor gevoel bij hem op. Struikelend en vallend baande hij zich een weg naar het kamp. Halverwege kwam Wylie, een van de drie inboorlingen, hem tegemoet. De man zwaaide wild met zijn armen en stootte onverstaanbare kreten uit; het was duidelijk dat hij in de grootste paniek verkeerde. In het kamp aangekomen zag Eyre met één oogopslag wat er aan de hand was. Een meter of drie van zijn slaapplek lag Baxter op de grond, dodelijk gewond door een kogel. Eyre begreep dat hij twee inboorlingen op heter daad betrapt had, terwijl ze bezig waren zich van de voorraden meester te maken, en dat ze, toen ze eenmaal ontdekt waren, hem hadden neergeschoten. Daarna waren ze met een flinke buit de woestijn in gevlucht.

In het kamp heerste een onbeschrijflijke wanorde. Kleren, voedsel, wapens alles lag verspreid door elkaar. In zijn dagboek schreef Eyre over dit incident: „Ik bevond mij in het meest woeste en ontoegankelijkste deel van Australië met slechts één inboorling bij mij, van wie ik niet wist of ik hem kon vertrouwen. Mijn beste vriend was voor mijn ogen gestorven en het kamp was geplunderd. Deze nacht zal ik nooit vergeten. Zij was de zwartste in mijn hele leven.”

Eyre heeft even met de gedachte

gespeeld de tocht op te geven en terug te gaan naar Adelaide, maar tenslotte heeft zijn onderzoekersgeest het gewonnen van zijn verdriet en teleurstelling. De volgende morgen vervolgde hij met de inboorling de reis, nadat ze eerst het lichaam van Baxter begraven hadden. Vijf weken lang trokken ze samen voort, totdat ze zich bevonden aan de rand van totale uitputting. Hun water- en voedselvoorraad was vrijwel uitgeput en ze waren door ziekte en koorts te verzwakt om te kunnen proberen een en ander aan te vullen.

Toen gebeurde het ongelooflijke: ze zagen de zeilen van een schip. Eerst dachten ze dat ze met een luchtspiegel te doen hadden zoals ze er al vele hadden gezien, maar na een tijdje bleek dat het werkelijk scheepszeilen waren die in de verte zichtbaar waren. Ze sleepten zich in de richting van de kust, wisten met veel moeite de top van een heuvel te bereiken en zagen toen een schip voor anker liggen achter

een rotsachtig eilandje voor de kust. Het was een walvisvaarder.

Zo snel ze konden ontstaken ze een vuur en nadat ze aldus de aandacht op zich gevestigd hadden, kwam er al gauw hulp opdagen. Het schip bleek een Franse walvisvaarder te zijn, de *Mississippi*, die onder bevel stond van kapitein Rossiter. Ter ere van de kapitein noemde Eyre de plek van hun redding Rossiter's Bay.

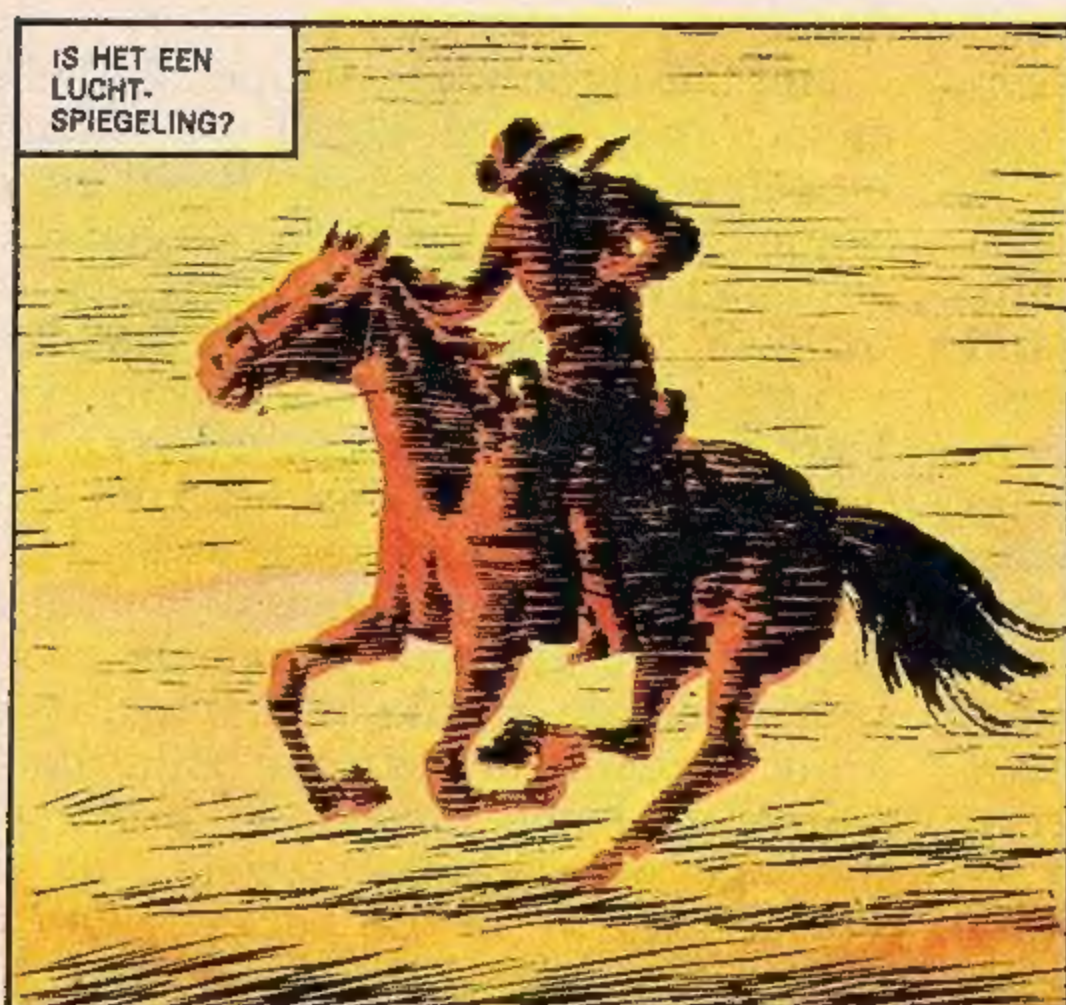
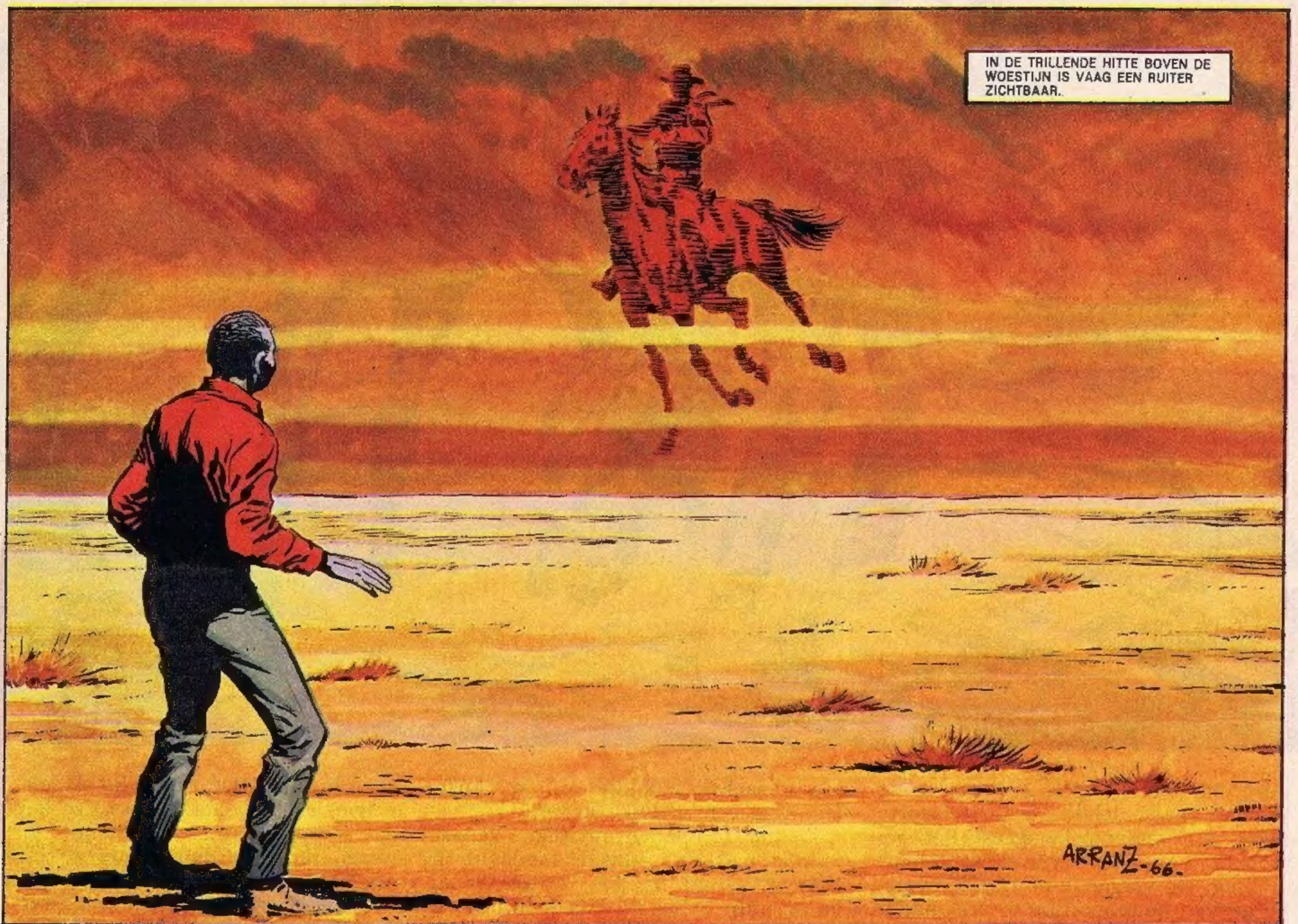
Negen dagen lang verbleven Eyre en Wylie aan boord van het Franse schip. Op 15 juni gingen ze weer aan land en met een nieuwe voorraad levensmiddelen, drinkwater, wapens en munitie en vol goede moed begonnen ze aan de laatste etappe van hun tocht.

Op 25 juni stonden ze op de top van een heuvel en wierpen een eerste blik op de stad in de verte, die gedurende vijf maanden het doel van hun haast bovenmenselijke tocht was geweest. Op datzelfde ogenblik begon het te regenen, eerst langzaam, maar weldra barstte de hemel open en stortte zich

over hen uit. De regen hield ook de volgende dagen aan en werd zo hevig, dat ze op de laatste dag genoodzaakt waren hun paarden achter te laten, omdat de Kingrivier, die ze moesten oversteken, zo gezwollen was, dat de paarden er onmogelijk overheen konden.

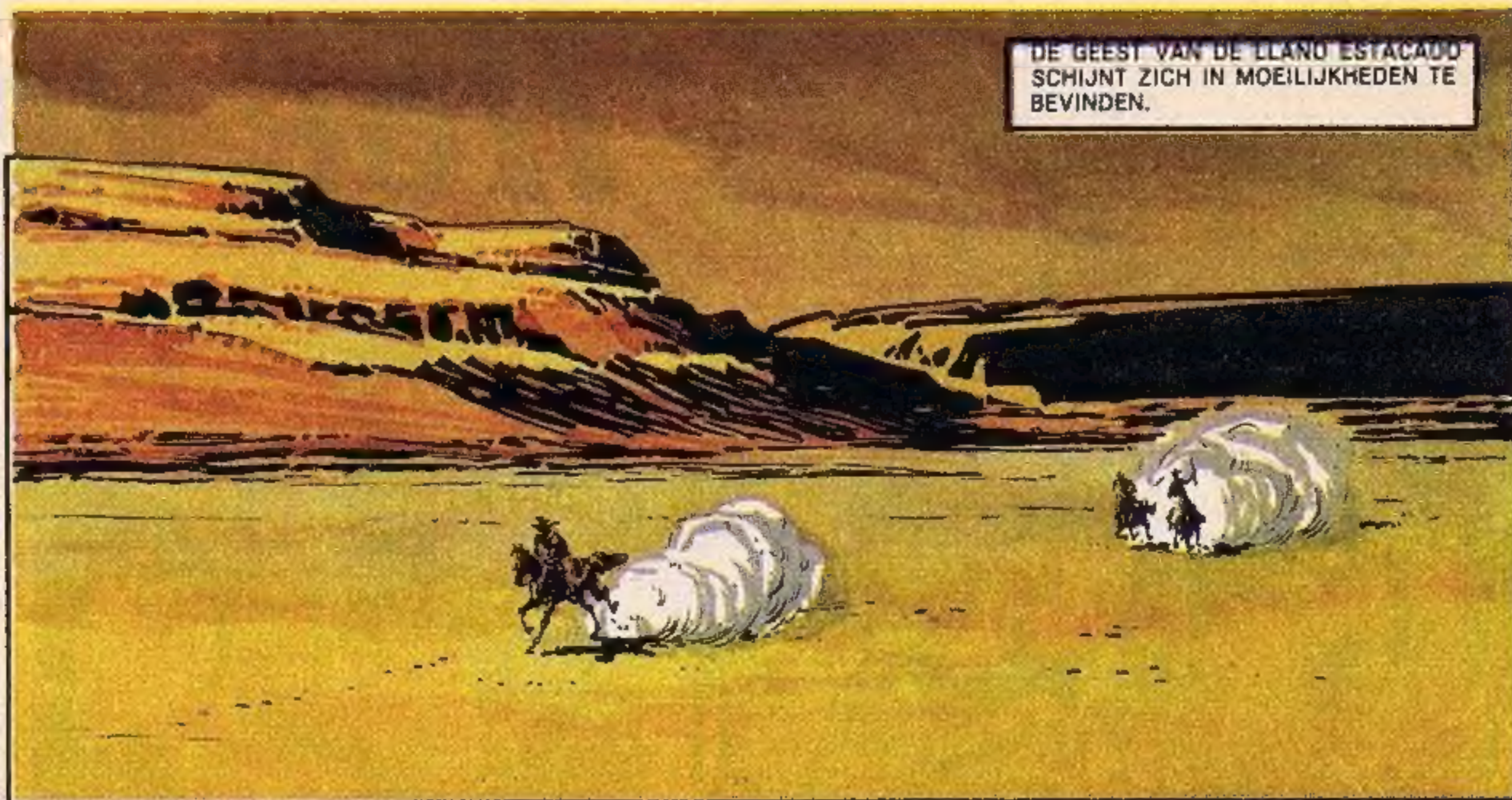
Met het regenwater druipend uit zijn onverzorgde baard liep Eyre Albany binnen met naast zich een breed grijnzende Wylie. Ze werden toegejuicht en omstuwd door de inwoners, die de mannen al lang opgegeven hadden.

Veel resultaat had de tocht van Eyre niet gehad, afgezien dan van het feit dat het nu duidelijk was, dat van een geregelde verbinding over land tussen Adelaide en Albany voorlopig geen sprake kon zijn. Maar als avontuur heeft de tocht van Edward Eyre grote bekendheid gekregen. Zijn naam wordt genoemd onder de grote en moedige ontdekkingsreizigers, die in vroeger tijden in alle delen van de wereld hun werk hebben gedaan.

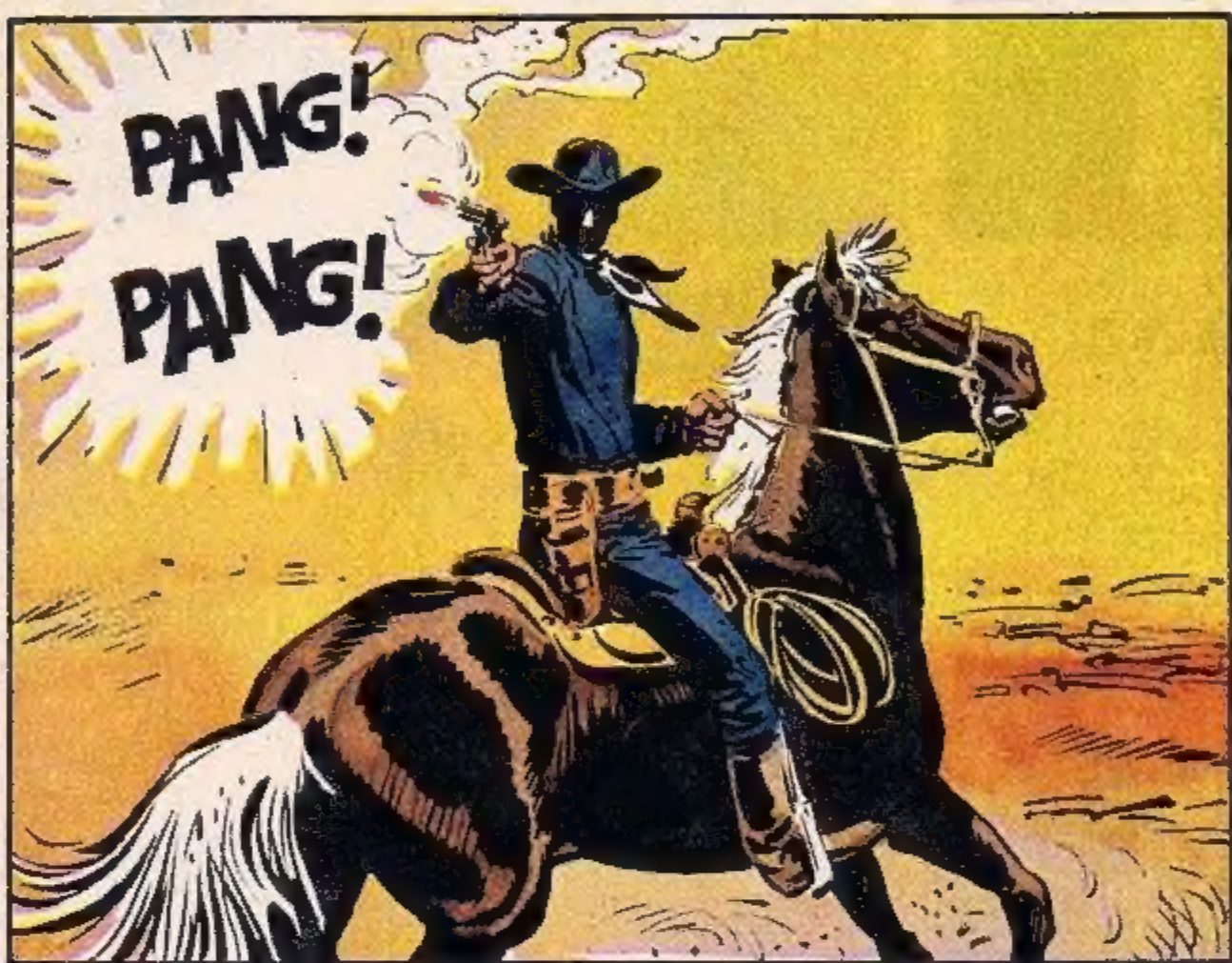

HIJ WORDT
ACHTERVOLGD
DOOR TWEE
MANNEN!

DE GEEST VAN DE LLANO ESTACADO
SCHIJNT ZICH IN MOEILIKHEDEN TE
BEVINDEN.

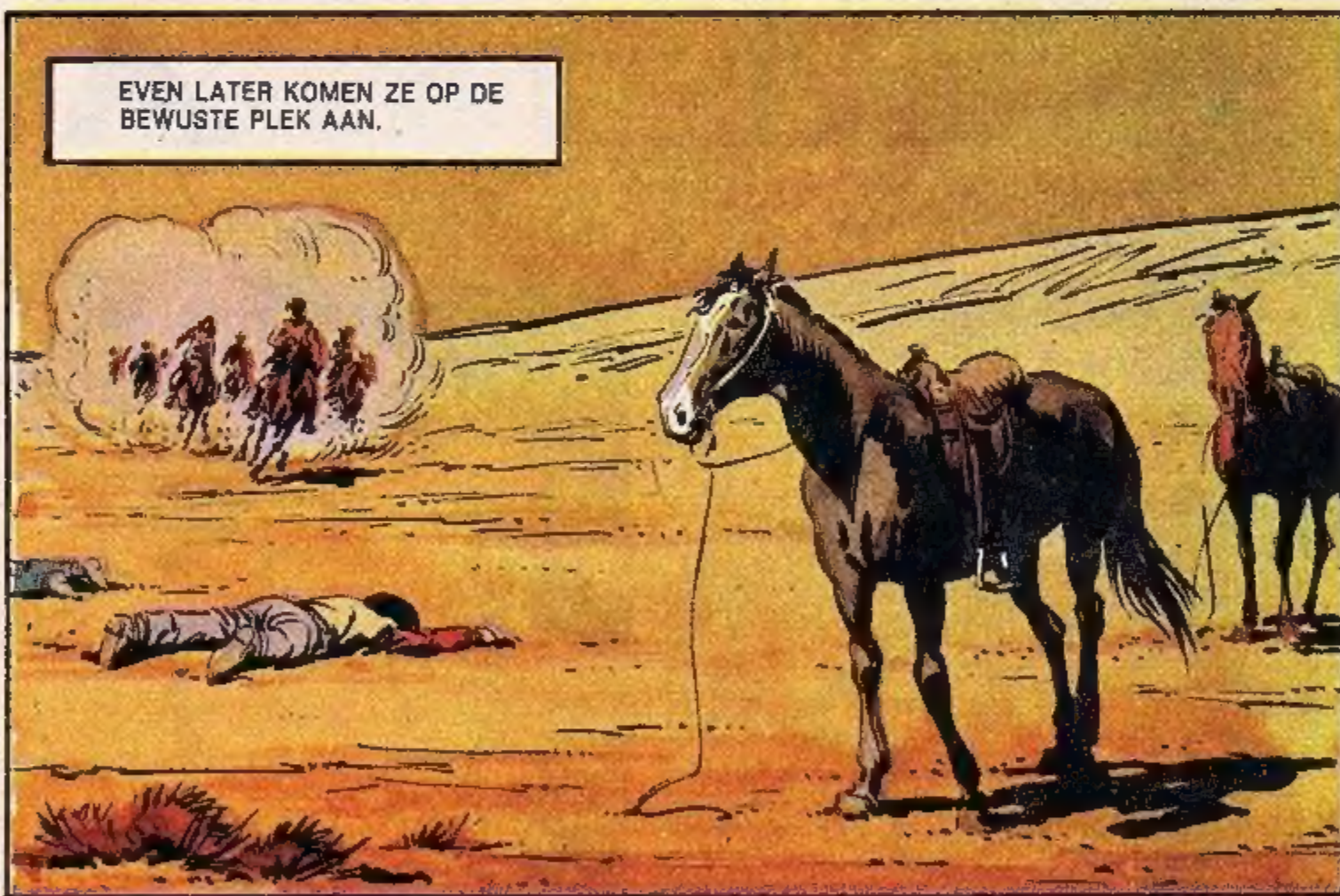
PANG!
PANG!

DE SCHOTEN HEBBEN HUN DOEL
GERAAKT!

LATEN WE
GAAN KIJKEN WIE DE
SLACHTOFFERS ZIJN.

EVEN LATER KOMEN ZE OP DE
BEWUSTE PLEK AAN.

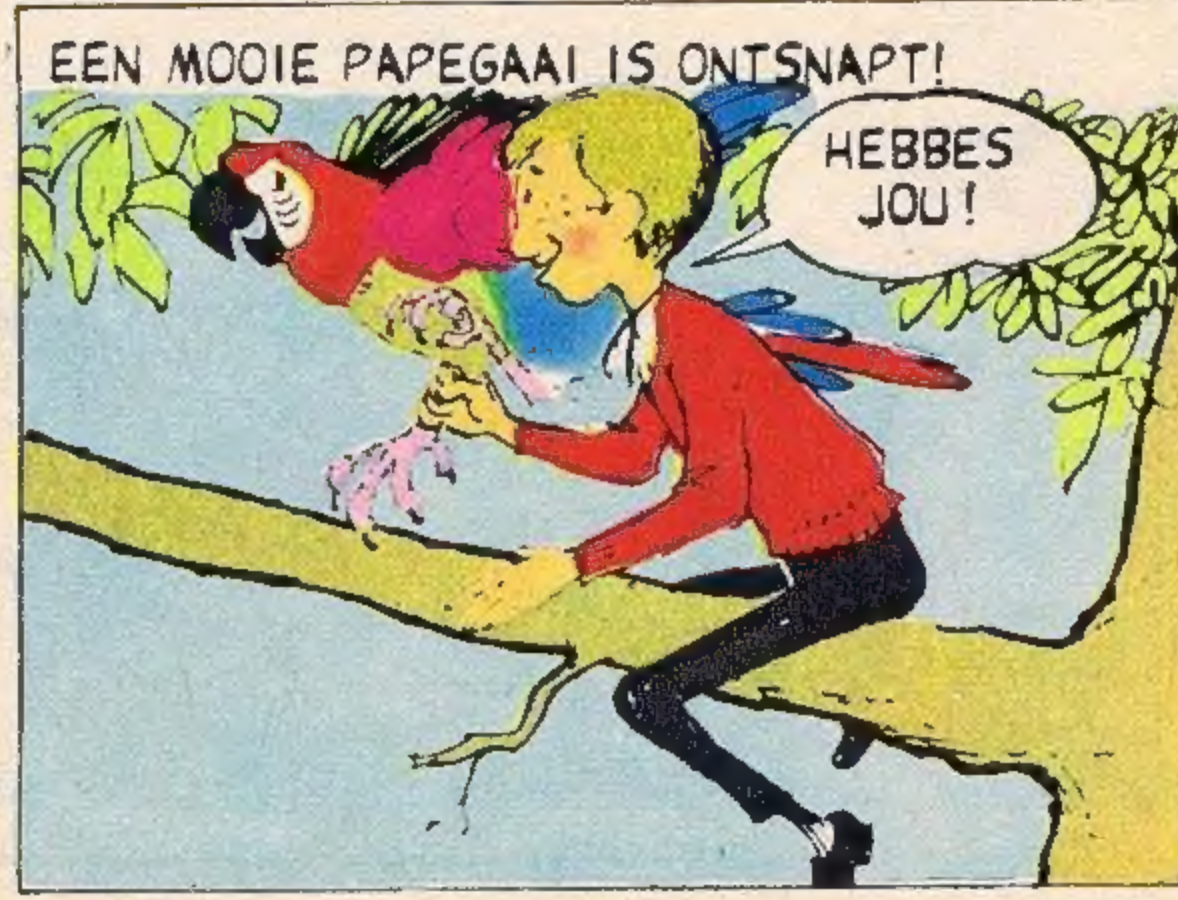
DE KOGEL
HEEFT HEN VAN
VOREN GERAAKT!

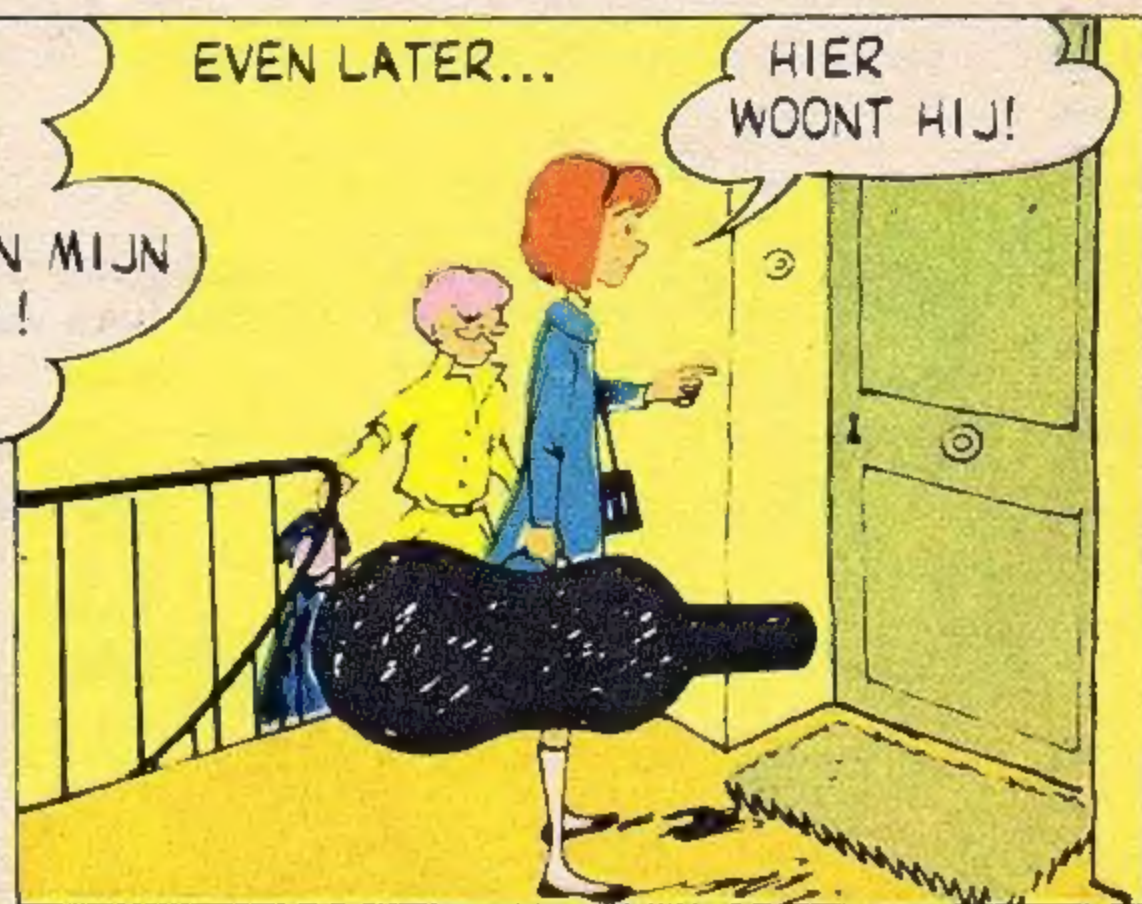
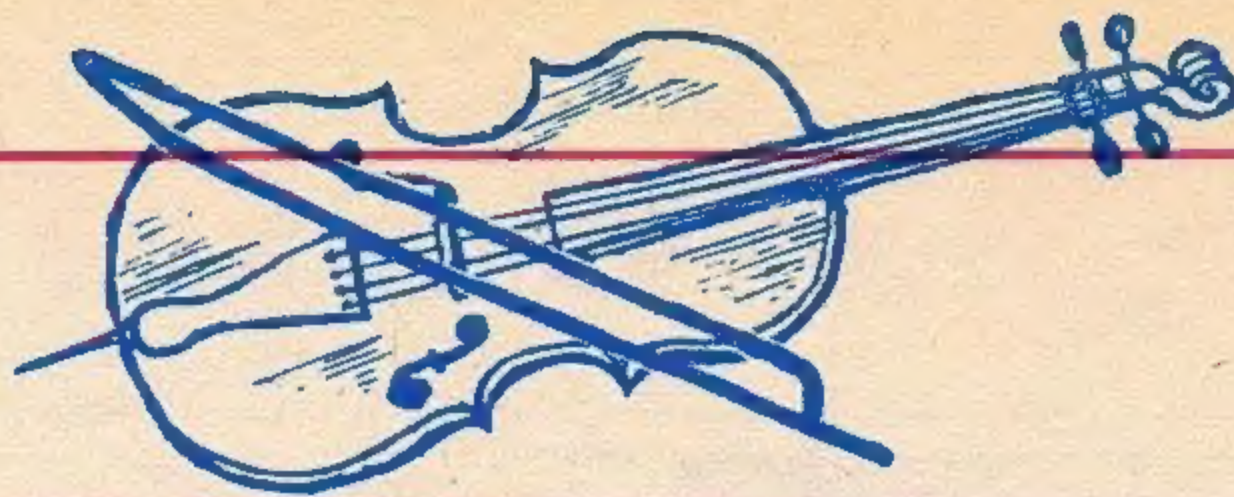
DIT IS
DE GENERAAL
DIE ONZE WAPENS
GESTOLEN
HEEFT!

Met veel moeite heeft Isabel het geld voor de cello bijeen.

Hoe verdienen ik

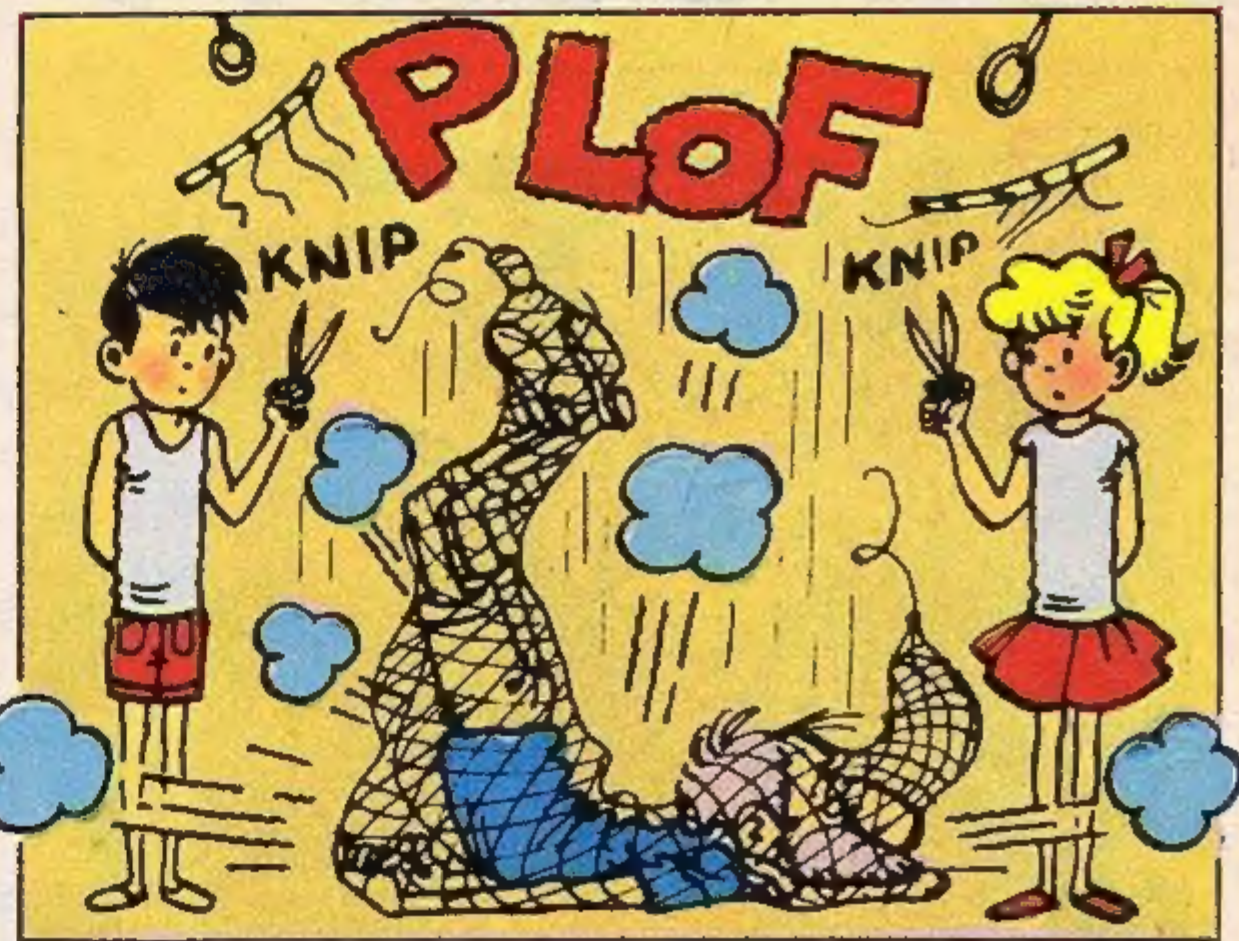

een cello?

Zo sprak Tata-

NADAT IEDEREEN VAN DE EERSTE SCHRIK BEKOMEN IS, VERZAMELT MEN ZICH ROND DE OUDE ROBINSON OM ZIJN VERHAAL AAN TE HOREN...

IK WAS AL VOORBIJ KAAP DE GOEDE HOOP EN NOG ALTIJD WAS ER NIETS GEBEURD. DE ZEE WAS ZO GLAD ALS EEN SPIEGEL. IK ZETTE KOERS NAAR CEYLON EN EERLIJK GEZEGD WAS IK WAT TELEURGESTELD DAT HET ALLEMAAL ZO GOED GING, WANT WIJ WEIDEDANSEN HOUDEN WEL VAN EEN BEETJE DEINING...

TOEN BRAK ER PLOTSELING EEN HEVIG NOODWEER LOS. BANG WAS IK NIET, WELNEE! IK DANSTE VAN BLIJDSCHAP, OMDAT HET NU ECHT MENENS WERD!

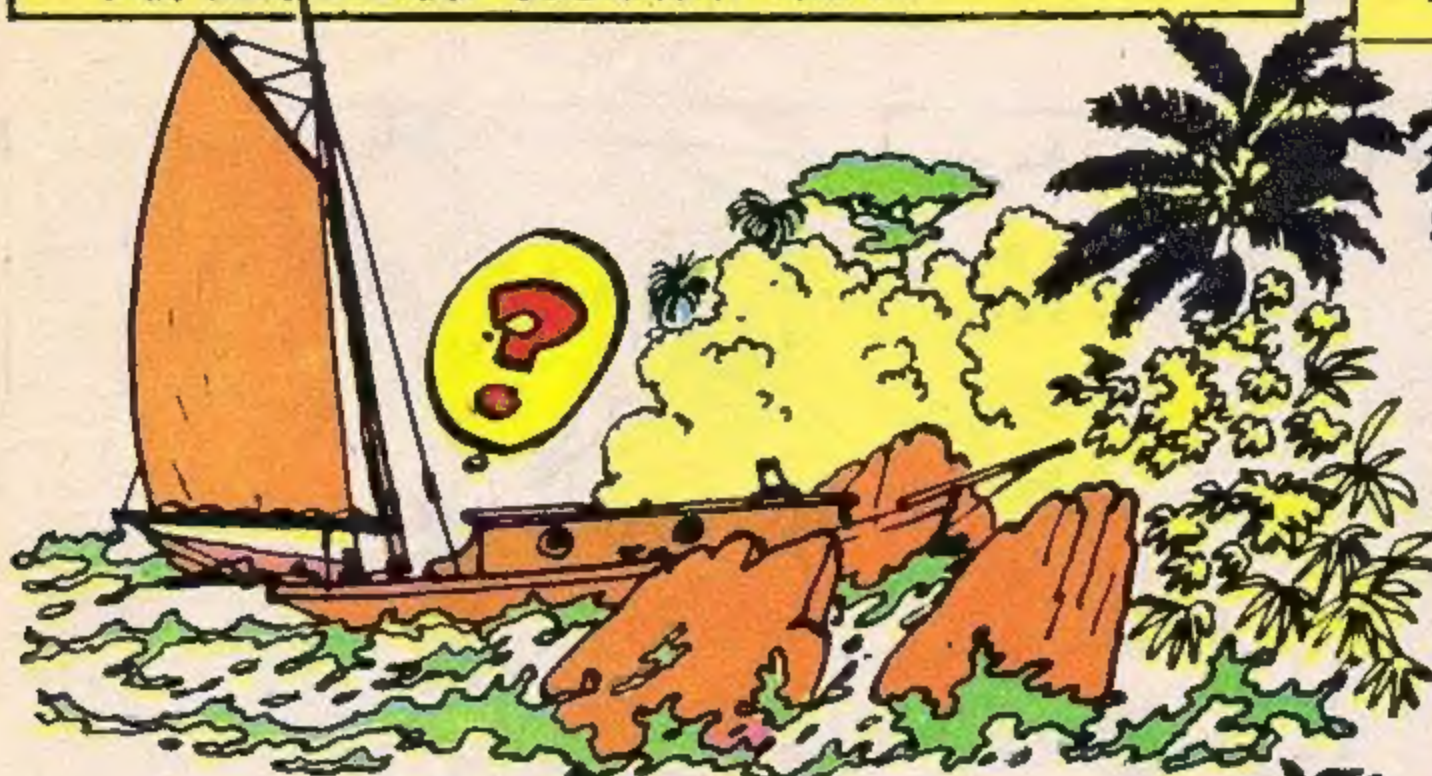
ALS JE HET MIJ VRAAGT IS HET WEL EEN WAT VREEMDE MAN, DIE OPA WEIDEDANS!

TWEE DAGEN NA DE STORM VIEL DE MAST, AFGEKNAAGD DOOR TERMIETEN, MET EEN KLAP OP HET HOOFD VAN DE ZEEVAARDER.

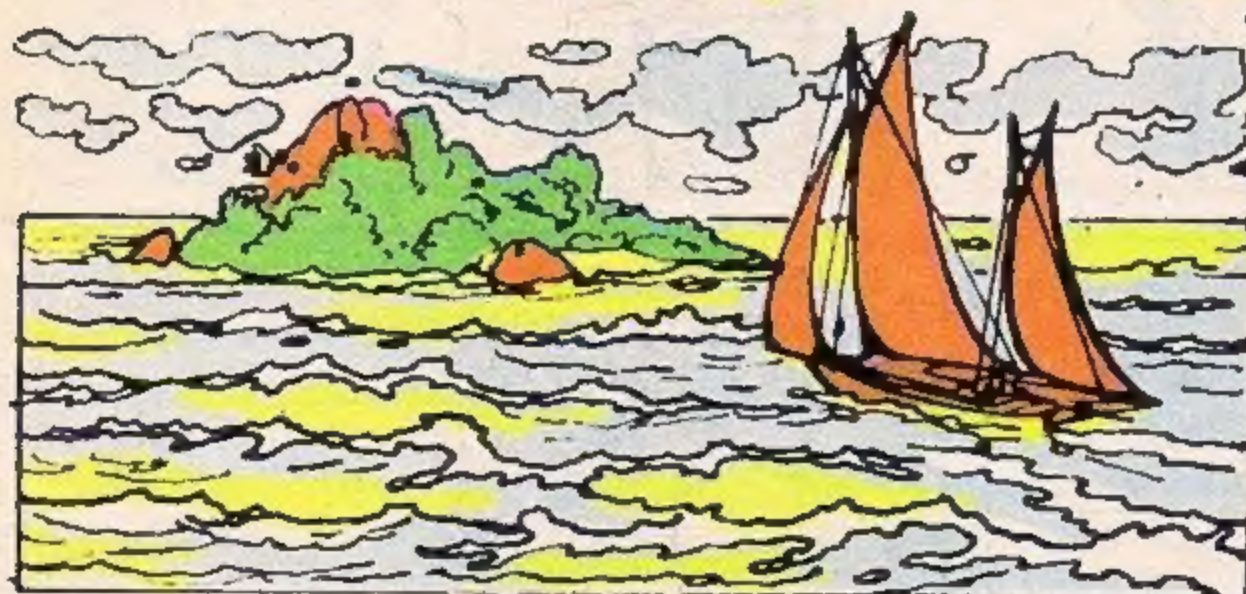
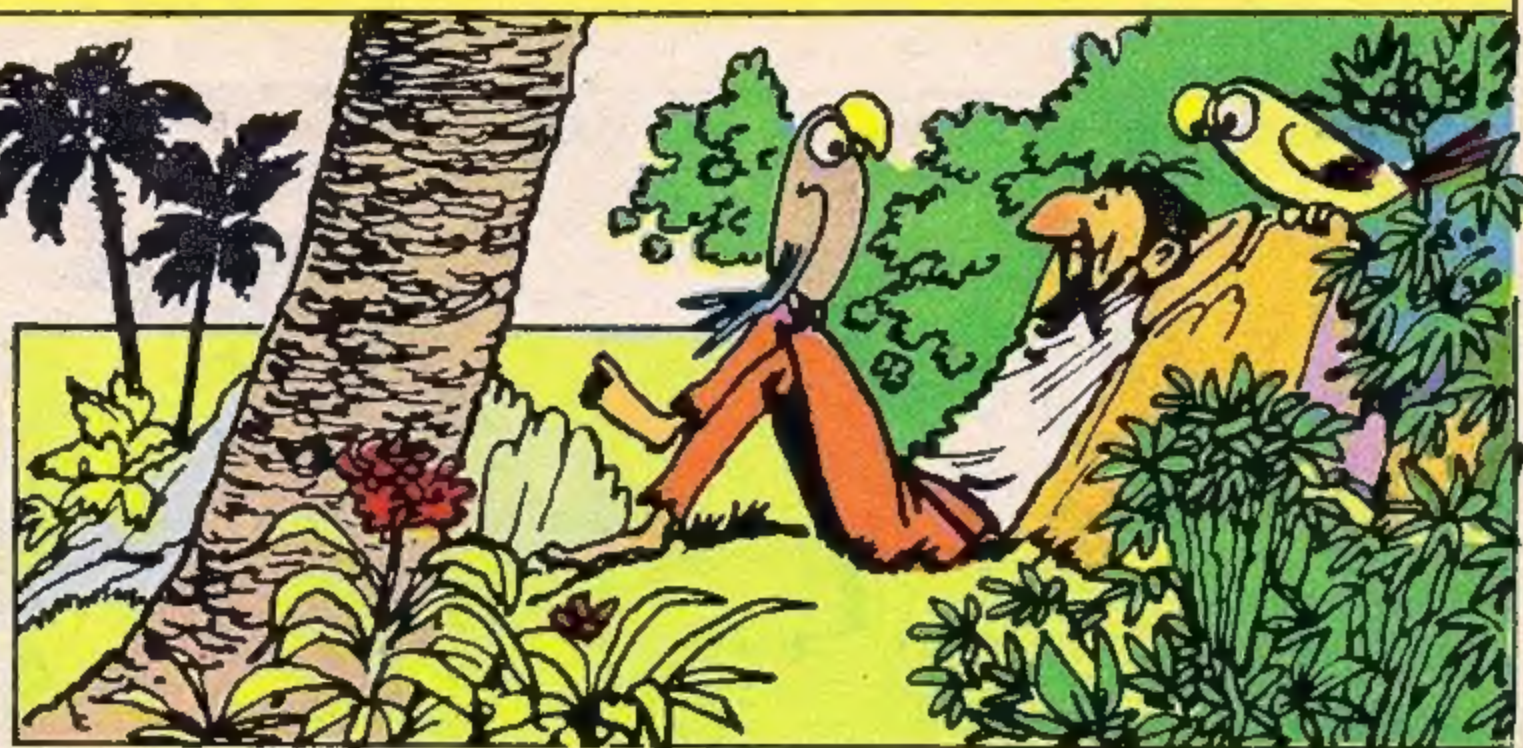

TOEN DE MARKIES WEER BIJKWAM, MERKTE HIJ
DAT EEN ZACHT BRIESJE HEM VOOR DE KUST
VAN EEN EILAND GEBRACHT HAD...

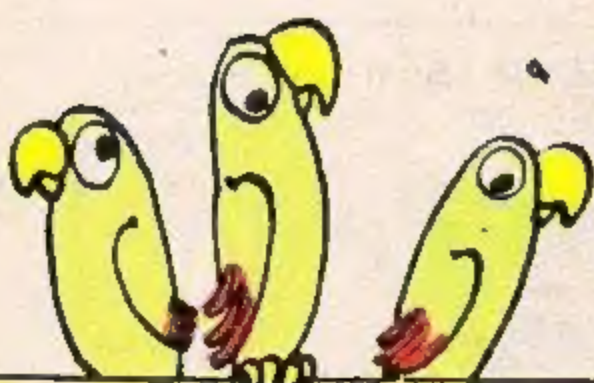
DE ZEEVAARDER WAS GERED, MAAR HIJ WAS ZIJN GEHEUGEN
KWIJT. HIJ REPAREERDE ZIJN BOOT EN WIST DE HAVEN VAN
ZANBABAH IN HET GELIJKNAMIGE SULTANAAT TE BEREIKEN.

SEDERTDIEN BRACHT HIJ VAAK EEN BEZOEK AAN
ZANBABAH OM ER INKOPEN TE DOEN, MAAR NA
AFLOOP VOER HIJ ALTIJD WEER TERUG NAAR
ZIJN EILAND, WAAR ZIJN VRIENDEN DE PAPE-
GAIEN OP HEM WACHTTEN.

IK VIND DAT WE NA AL ONZE MOEITE OM DE ZEE-
STER TE VINDEN BEST EEN FIJNE VAKANTIE OP
HET EILAND VAN OPA WEIDEDANS VERDIEND HEB-
BEN!

CORINNE! CORINNE! WAT IS
DAT VOOR EEN NAAM? JE
HEET CLEMENTINE, NET ZO-
ALS JE GROOTMOEDER ZALI-
GER! ALLE BROMBEREN!

CLEMENTINE
DAT NOOIT,
OPA!...

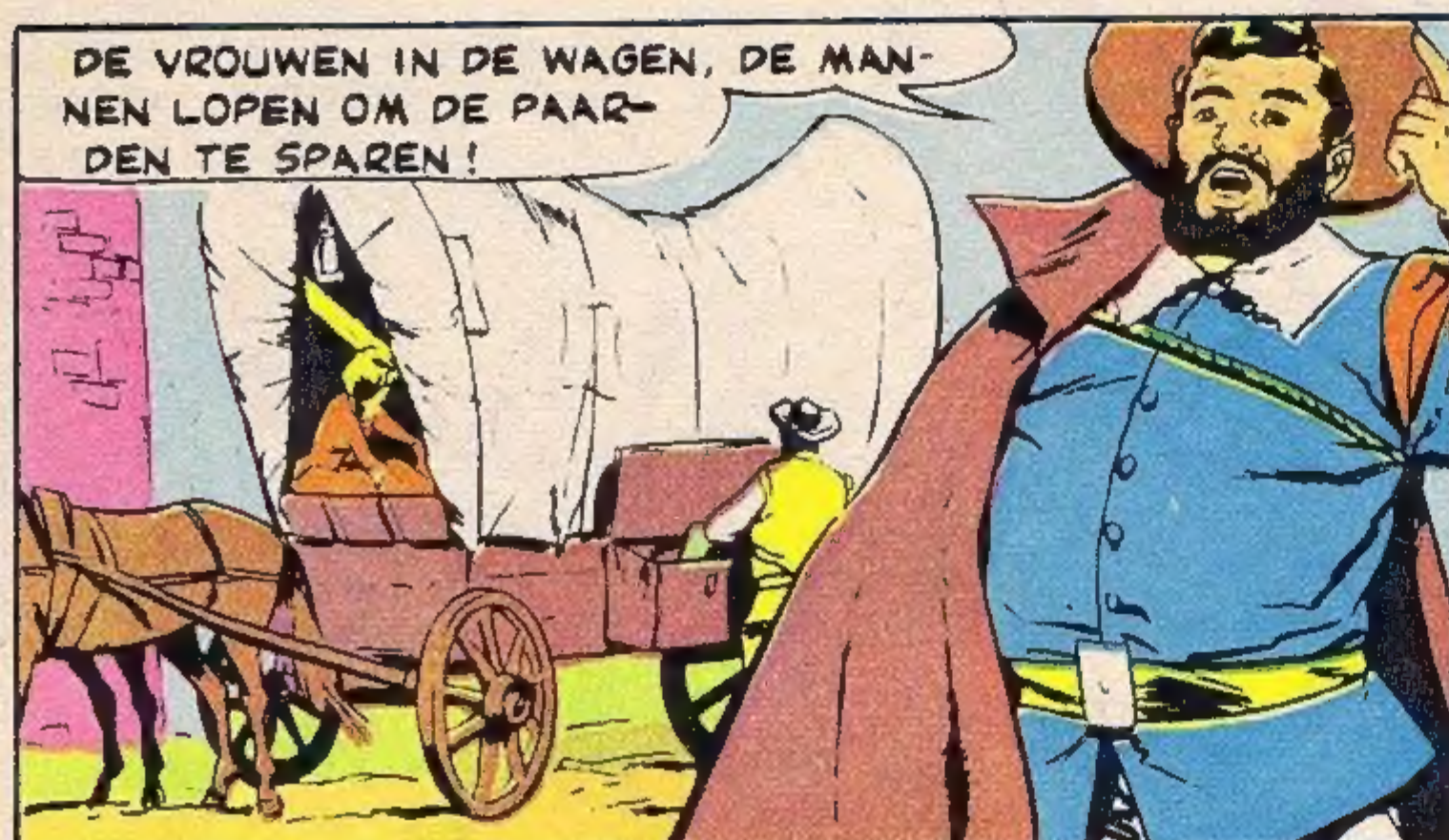
EINDE

ZEG, BLIJF JIJ VOORT-
AAN MET JE VINGERS
VAN MIJN SPULLEN AF,
JA? HIJ WIL NIET MEER
IN ZIJN ACHTERUIT! ...

Baron de Sigognac verschaft een troep toneel-
spelers onderdak op zijn kasteel. Op hun
aandringen besluit hij met hen mee te gaan
naar Parijs.

De reis van

kapitein Fracasse

Naar de roman van Théophile Gautier

Huckleberry Finns

TIDENS HUN VLOTREIS OP DE MISSISSIPPI HEBBEN HUCK EN DE WEGGELOPEN NEGRSLAAF JIM TWEE ZWENDELAARS ONTMOET, DIE ZICH KONING EN HERTOOG NOEMEN. IN HET STADJE POKERVILLE HEEFT DE HERTOOG IN EEN VERLATEN DRUKKERIJ EEN PAMFLET GEDRUKT.

ALS DE MENSEN DAT AANPLAKBIJET ZIEN, WORDT JIM METEEN OPGEPAKT!

200 DOLLAR BELONING VOOR HET TERUGBRENGEN VAN DE WEGGELOPEN NEGER JIM

JUIST NIET! WE BOEIEN JIM, ZODRA WE IEMAND ZIEN AANKOMEN EN LATEN DAN DIT PAPIER ZIEN. WE VERTELLEN DAT WE HEM GEVANGEN-GENOMEN HEBBEN EN DE BELONING GAAN OPSTRIJKEN. DAN DRUIPT HIJ WEL AF. ZO KUNNEN WE DUS OVERDAG VAREN!

EEN SLIM IDEE, HERTOOG!

LATER...

IK HOOP DAT WE NOG NIET MEER KONINGEN EN HERTOGEN TEGENKOMEN, HUCK.

NEE! ZE ZIJN MIJ ALLEBEI TE GEWIEKST!

DE VOLGENDE DAG BLIJVEN ZE DOORVAREN. DE KONING EN DE HERTOOG BESLUITEN IN EEN STAD SAMEN EEN TONEEL-OPVOERING TE GEVEN.

WE SPELEN „ROMEO EN JULIA“ VAN SHAKESPEARE. IK HEB NOG WAT TONEEL-KLEREN BIJ ME. JIJ MOET DE ROL VAN JULIA SPELEN, KONING.

IK? MAAR JULIA IS TOCH EEN MEISJE?

ACH WAT! DAT MERKEN DIE DOMKOPPEN TOCH NIET

NOU VOORUIT DAN MAAR. LATEN WE BEGINNEN MET DE REPETITIE MOET IK DAT AANTREKKEN?

TEGEN DE MIDDAG...

NOU, WE HEBBEN MET AL AARDIG ONDER DE KNIE, MAAR JIJ MOET WEL MEER ALS EEN MEISJE PRATEN EN NIET BRULLEN ALS EEN LEEUW!

ROOOOOME! BEDOEL JE ZO IETS?

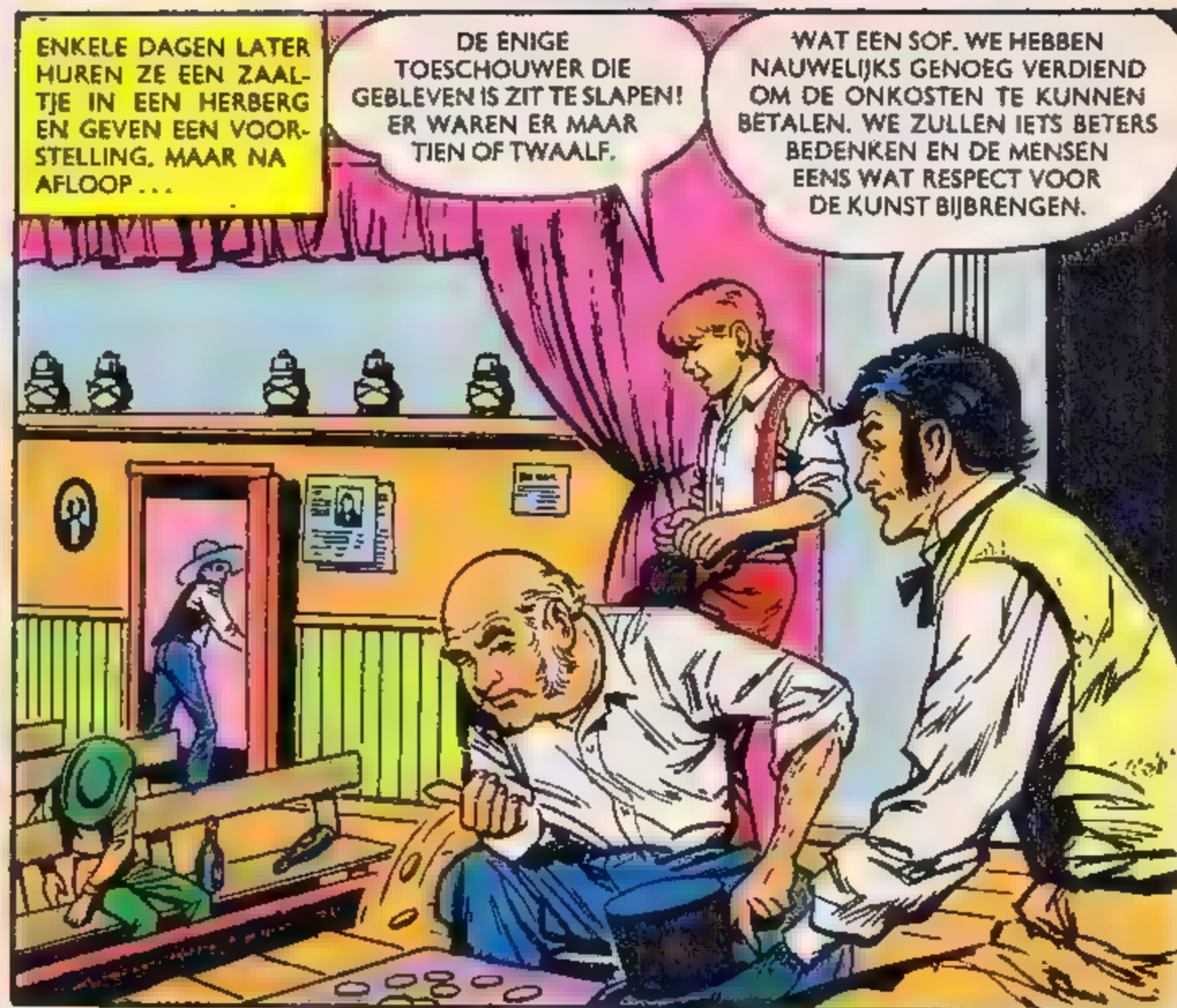
DAT ZAL ME EEN PRACHTIG TONEELSTUK WORDEN!

ALS TOEGIFT GEVEN WE EEN ZWAARDGEVECHT. IK BEN DAN RICHARD DE DERDE EN JIJ EEN SCHURK. ALSJEBLIFFT, PAK AAN DIE LAT.

HA, HA, IK ZAL JE KRIJGEN

avonturen

door Mark Twain

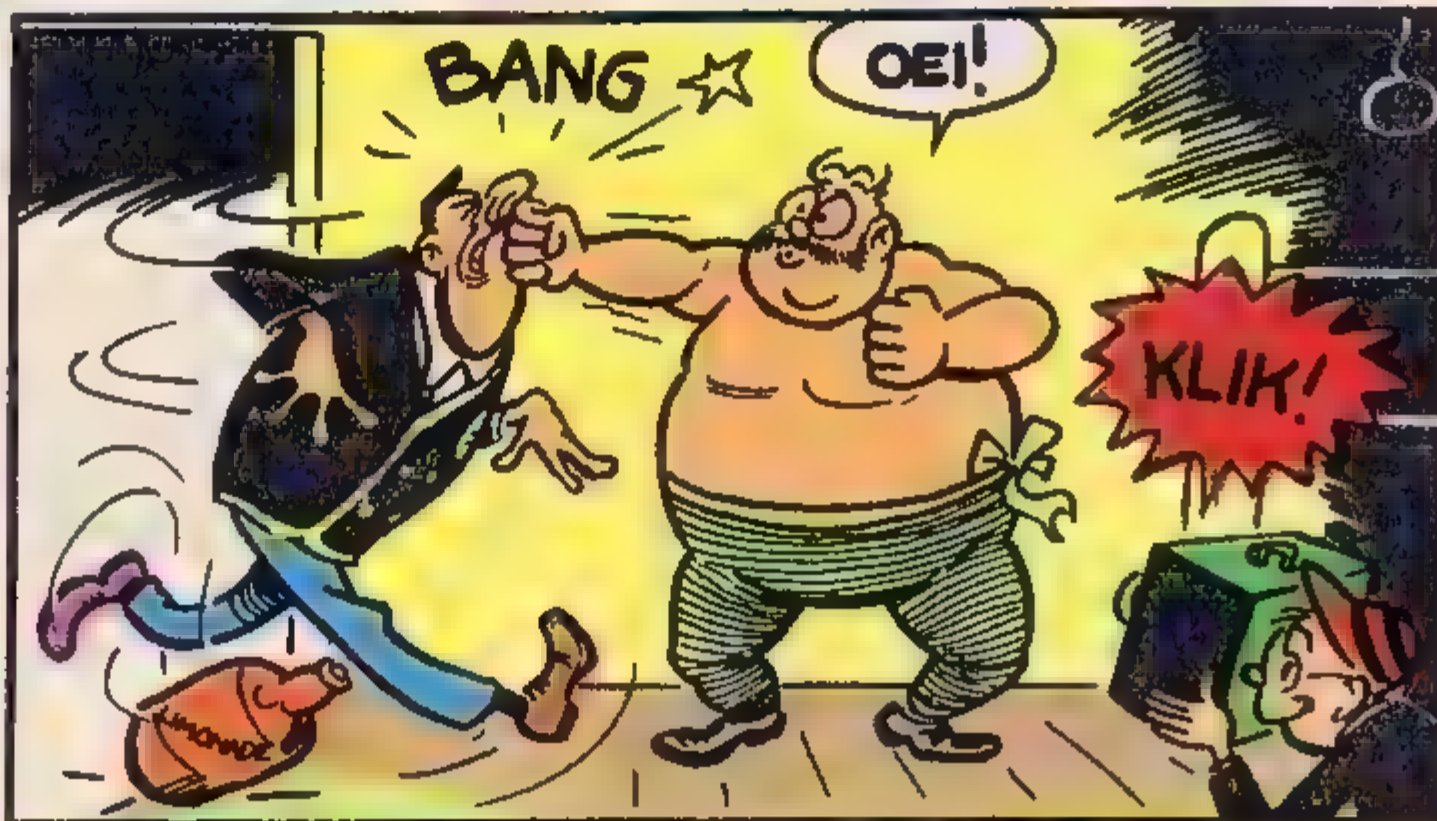
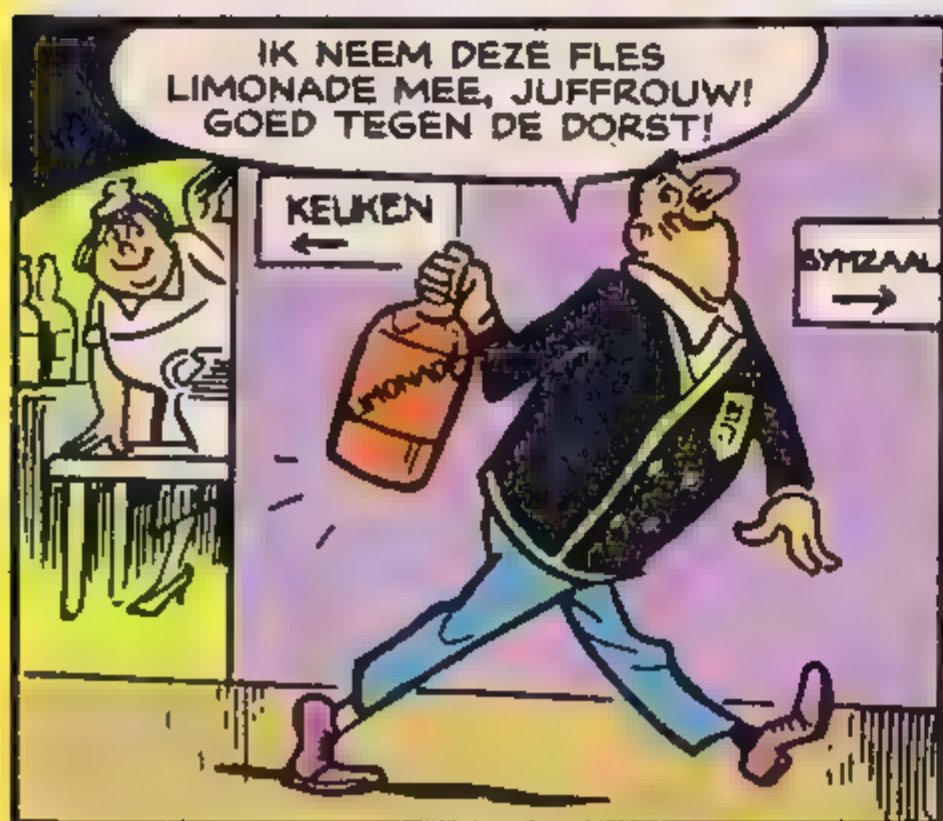
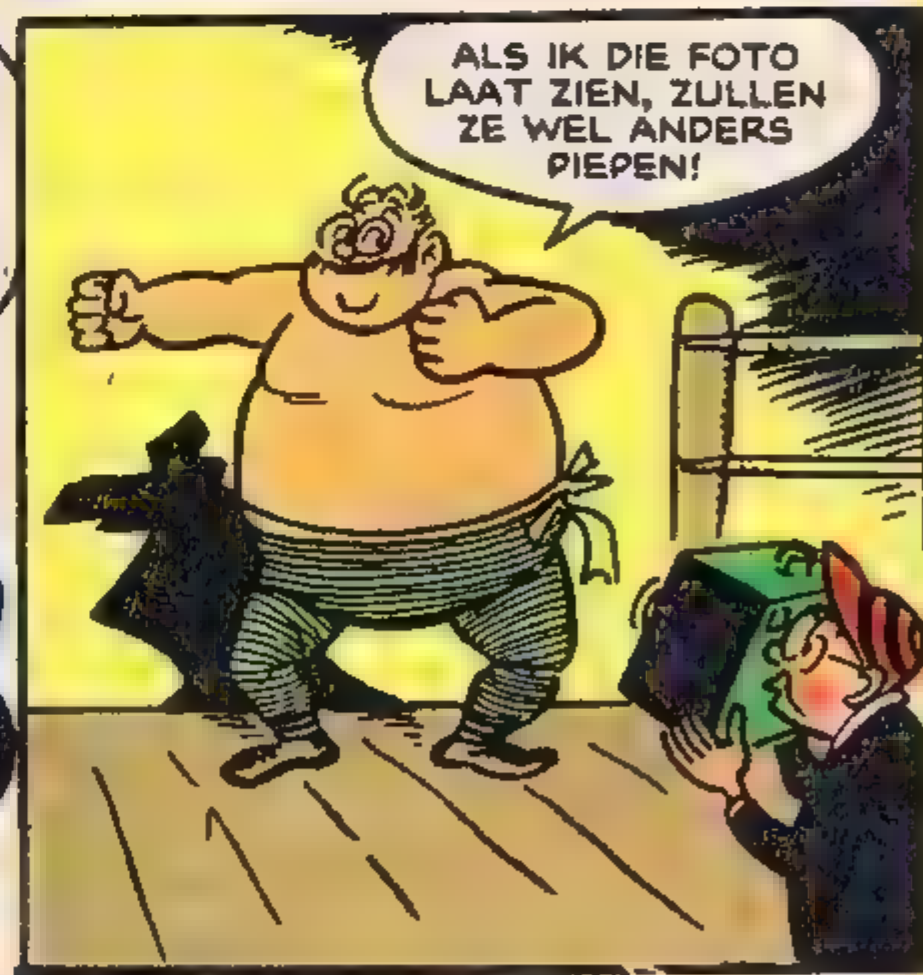
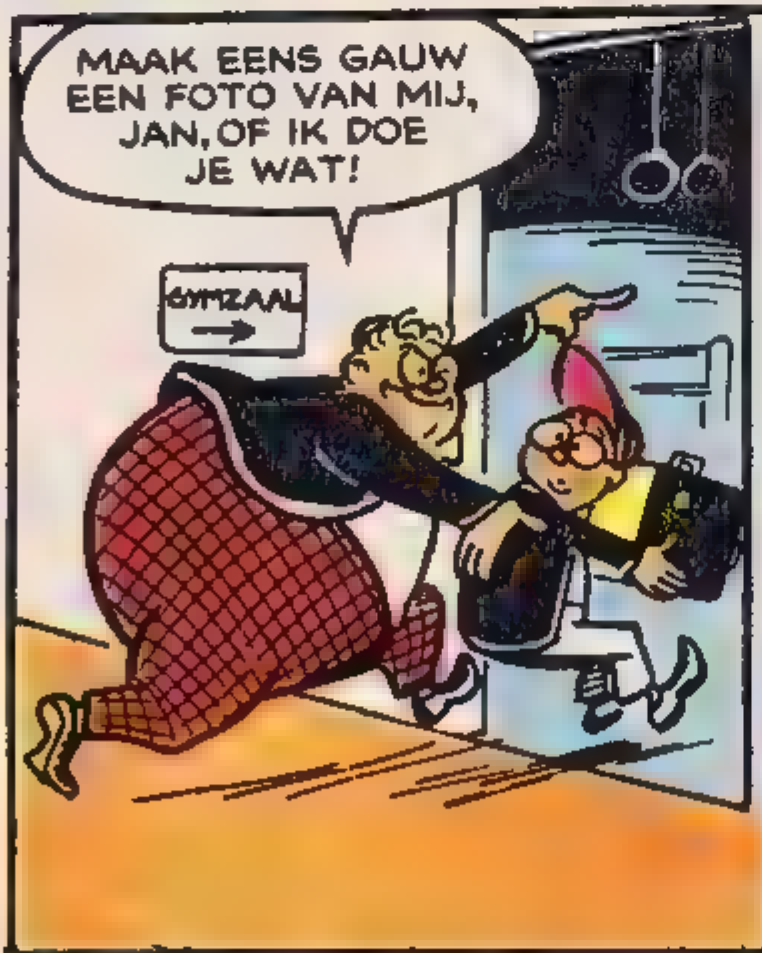
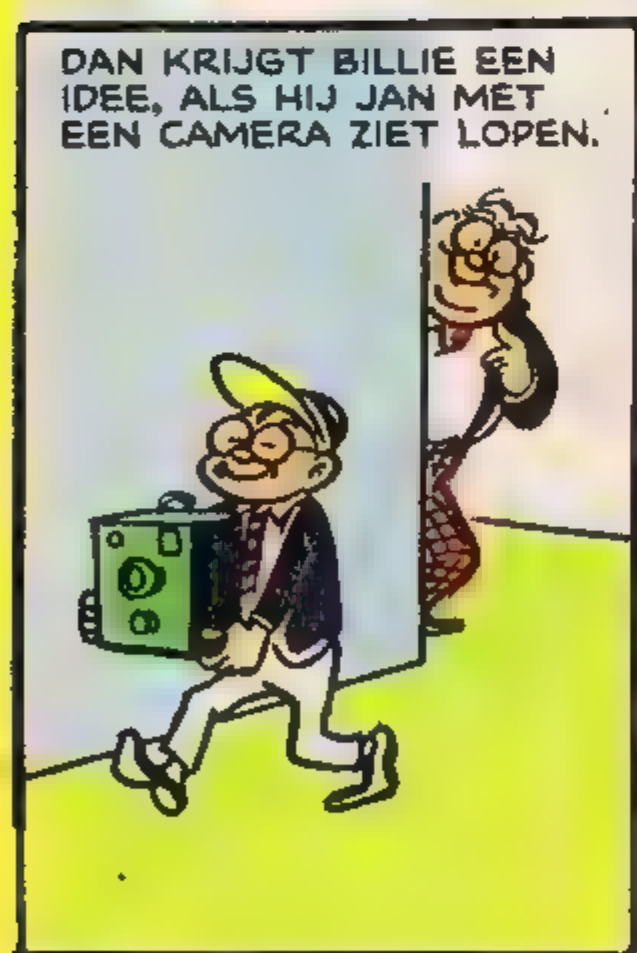
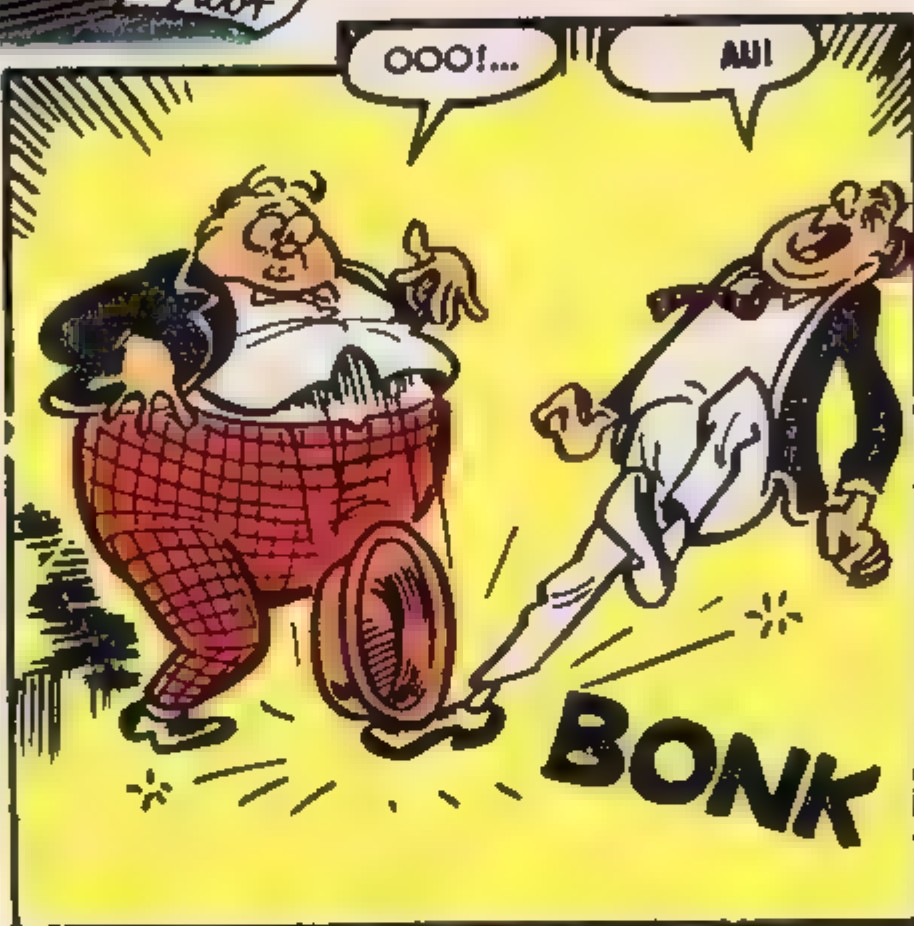

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

BILLIE WEET HEEL GOED WEG MET EEN GROTE TAART...

WAT EEN SOF!
IK HEB DE GYMLERAAR
NEERGESLAGEN!

ZONDE VAN
DE LIMONADE!
WAT ER NOG OVER IS
ZAL IK ZOLANG HIERIN
BEWAREN!

DAN...
LIEVE HELP, DAAR
KOMT KEES AAN!
IK MOET ME VER-
BERGEN!

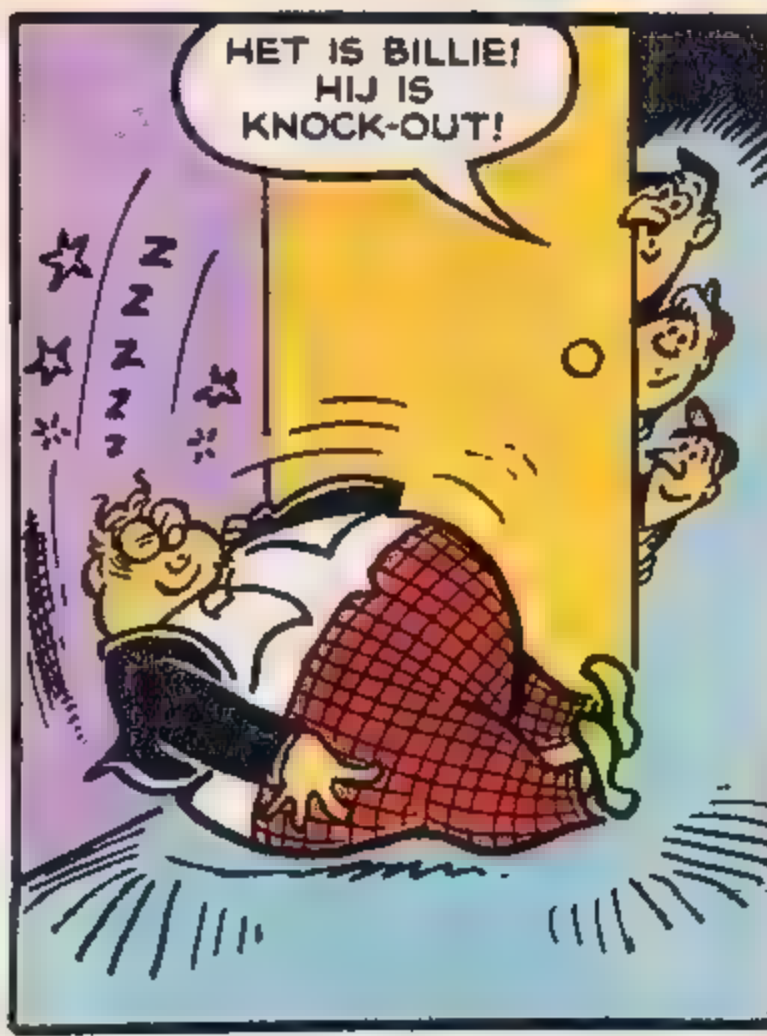
HEE, WAT
DOET ONZE
GYMLERAAR DAAR
OP DE GROND?

IS ER IETS,
MENE...
OOO!

DAT GELUID
KWAM VAN ACHTER
DE DEUR! ALS JE
HET MIJ VRAAGT,
ZIT ER IEMAND
KNEL!

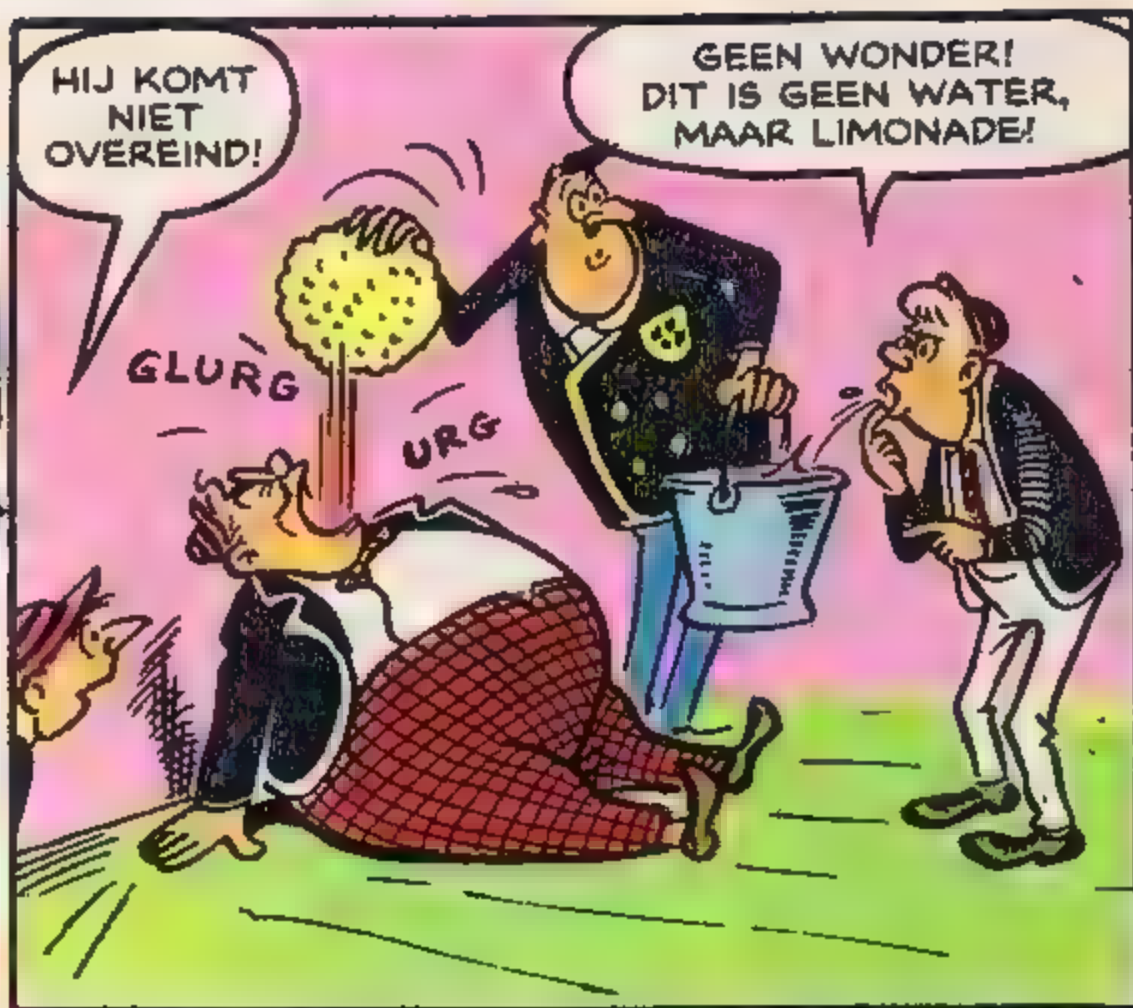
HELP!!

HET IS BILLIE!
HIJ IS
KNOCK-OUT!

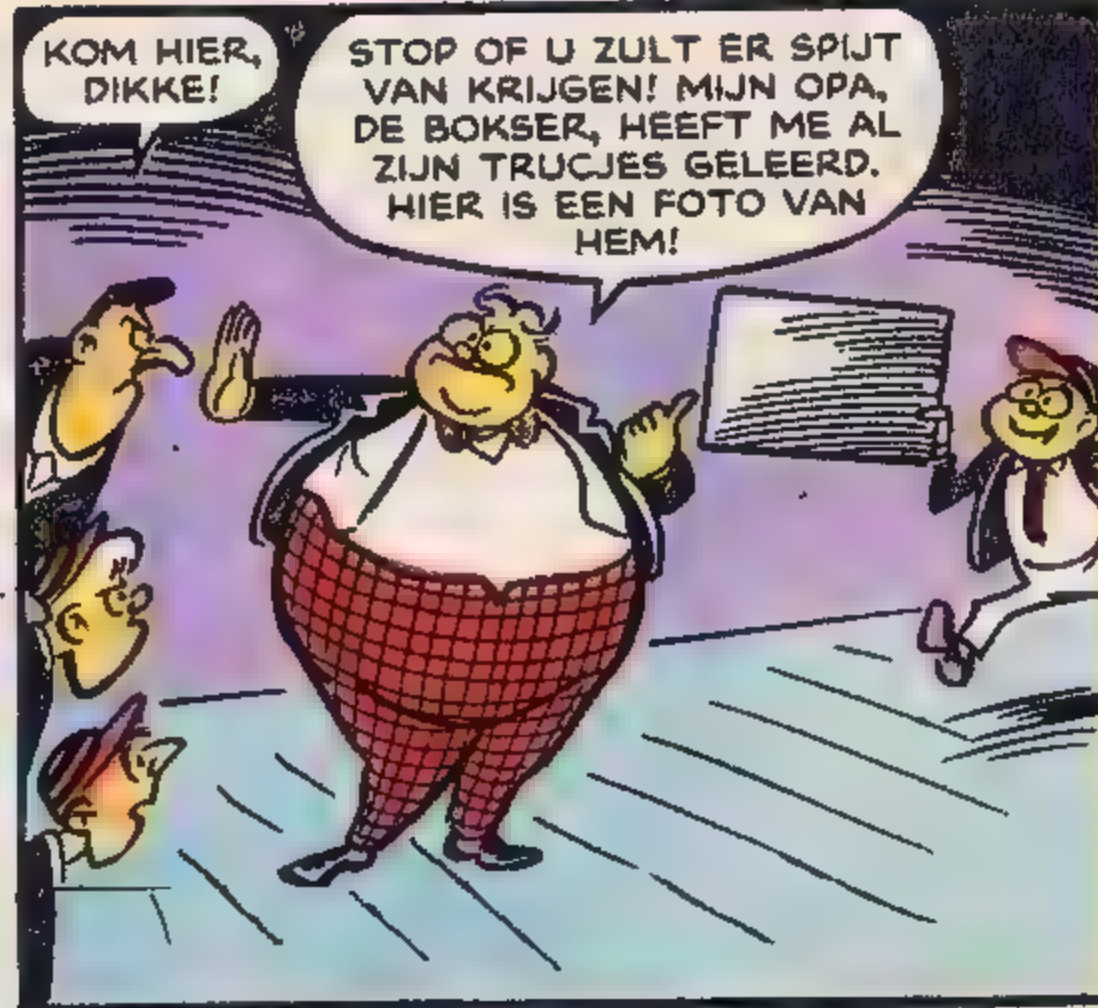
IK ZAL HEM
EEN OPFRIS-
SERTJE GEVEN!

HIJ KOMT
NIET
OVEREIND!

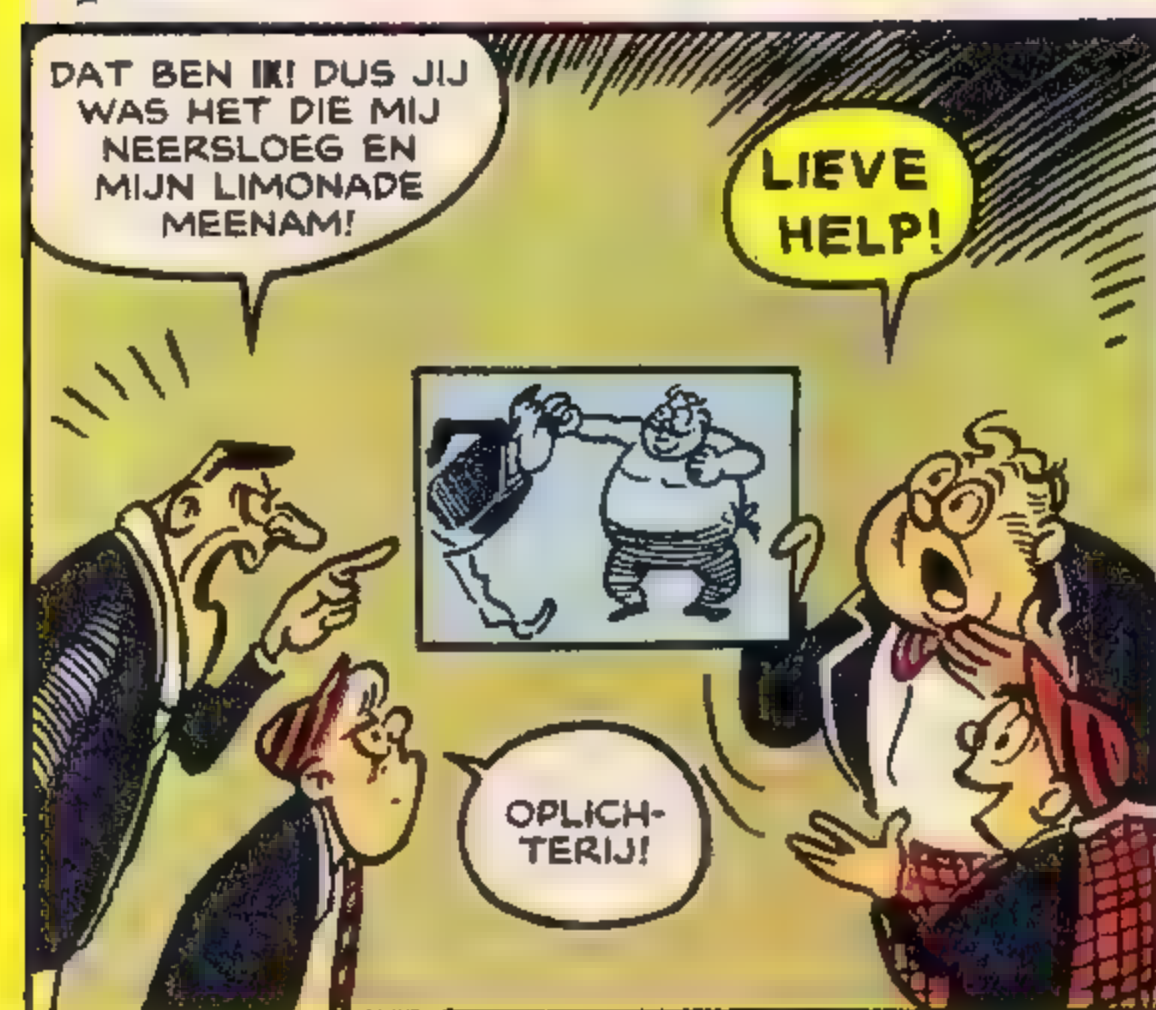
GEEN WONDER!
DIT IS GEEN WATER,
MAAR LIMONADE!

GLURG
URG

KOM HIER,
DIKKE!

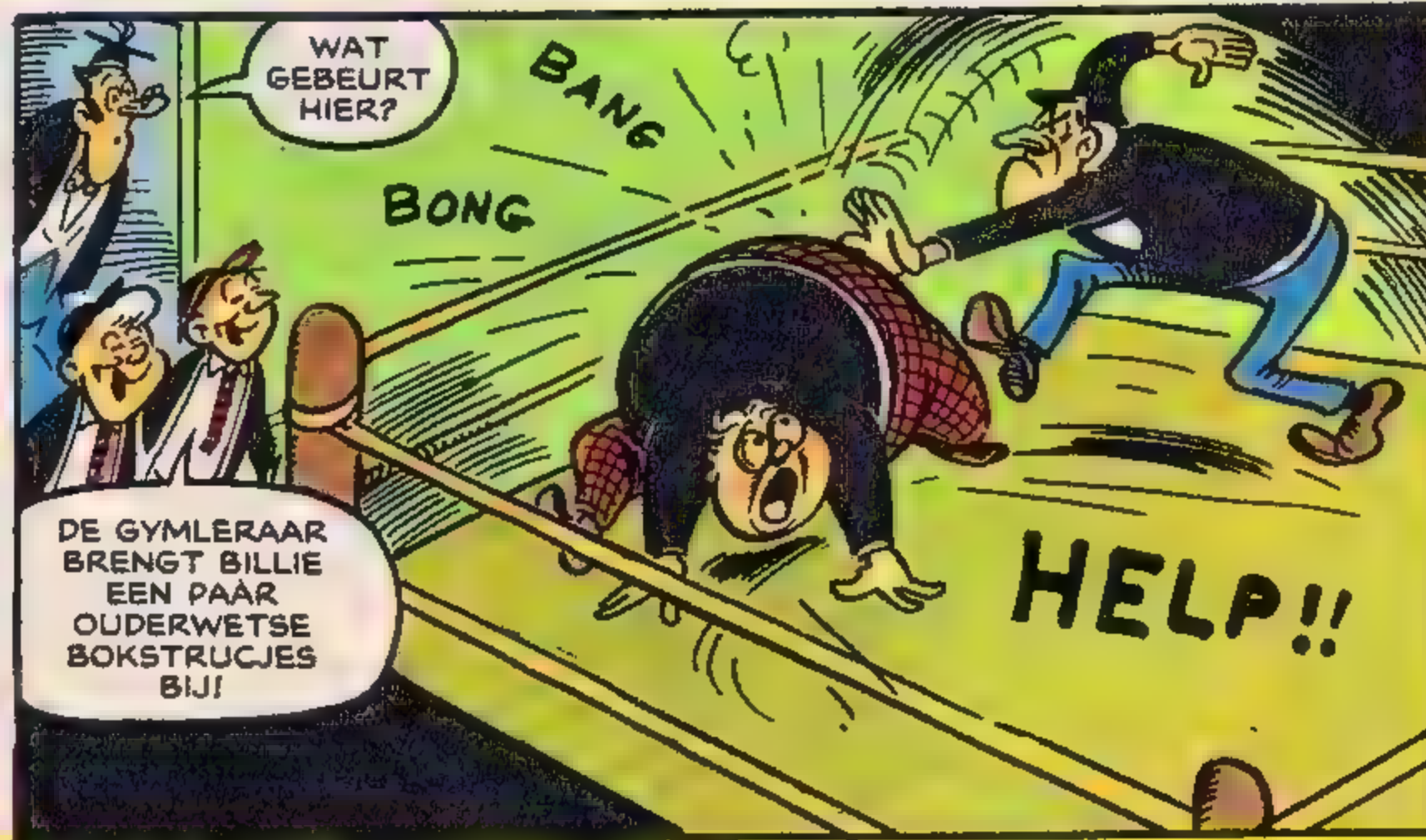
STOP OF U ZULT ER SPIJT
VAN KRIJGEN! MIJN OPA,
DE BOKSER, HEEFT ME AL
ZIJN TRUCJES GELEERD.
HIER IS EEN FOTO VAN
HEM!

DAT BEN IK! DUS JIJ
WAS HET DIE MIJ
NEERSLOEG EN
MIJN LIMONADE
MEENAM!

LIEVE
HELP!

OPLIJCH-
TERIJ!

WAT
GEBEURT
HIER?

BANG
BONG

DE GYMLERAAR
BRENGT BILLIE
EEN PAAR
OUDERWETSE
BOKSTRUCJES
BIJ!

HELP!!

*op dit boek heeft iedere
jongen gewacht!*

KARL MAY

WINNETOU

DE MAN VAN DE PRAIRIE

DEEL 2

Met een mes tussen zijn tanden ging Winnetou door het water op de schurk Santer af! Santer staat rechtop in zijn wankelende kano, legt aan... doffe knal! Hij schiet...

Dát was het einde van het eerste deel in de meesterlijke serie, die ieder jongenshart sneller doet kloppen. In honderdtallen prachtige kleurenplaten heeft de Spaanse artist JUAN ARRANZ in deel 2 van WINNETOU, verteld hoe de verdere avonturen van Winnetou en zijn bloedbroeder Old Shatterhand waren.

Een boek als 'n kleurenfilm... een groot boek in een stevige geplastificeerde band.

Prijs f 2.95

Voor abonnees slechts f 2.35

Voor België: 40 f.

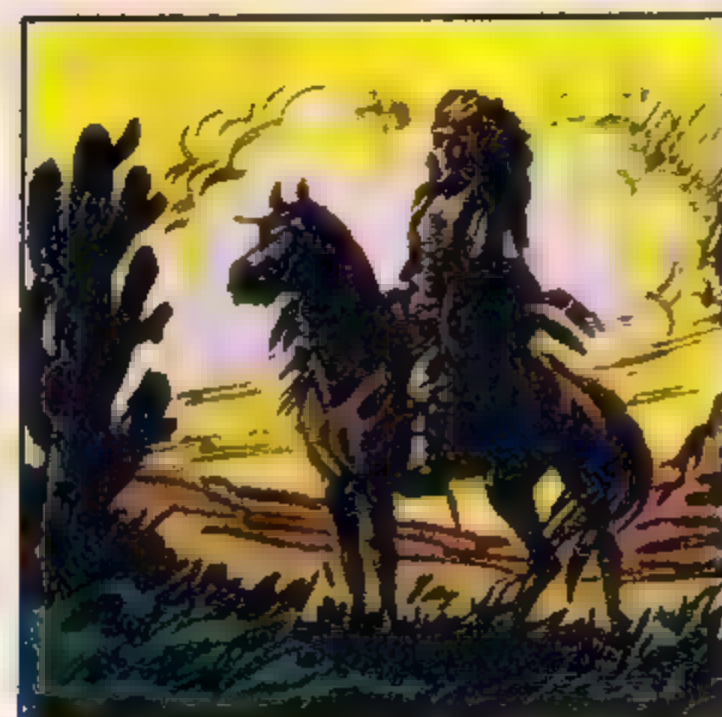
VERKRIJGBAAR:

Bij de plaatselijke bezorger van dit blad. Door overschrijving van f 2.35 op giro nr. 9229 t.n.v. de N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „WINNETOU II”.

Bij uw boekhandelaar.

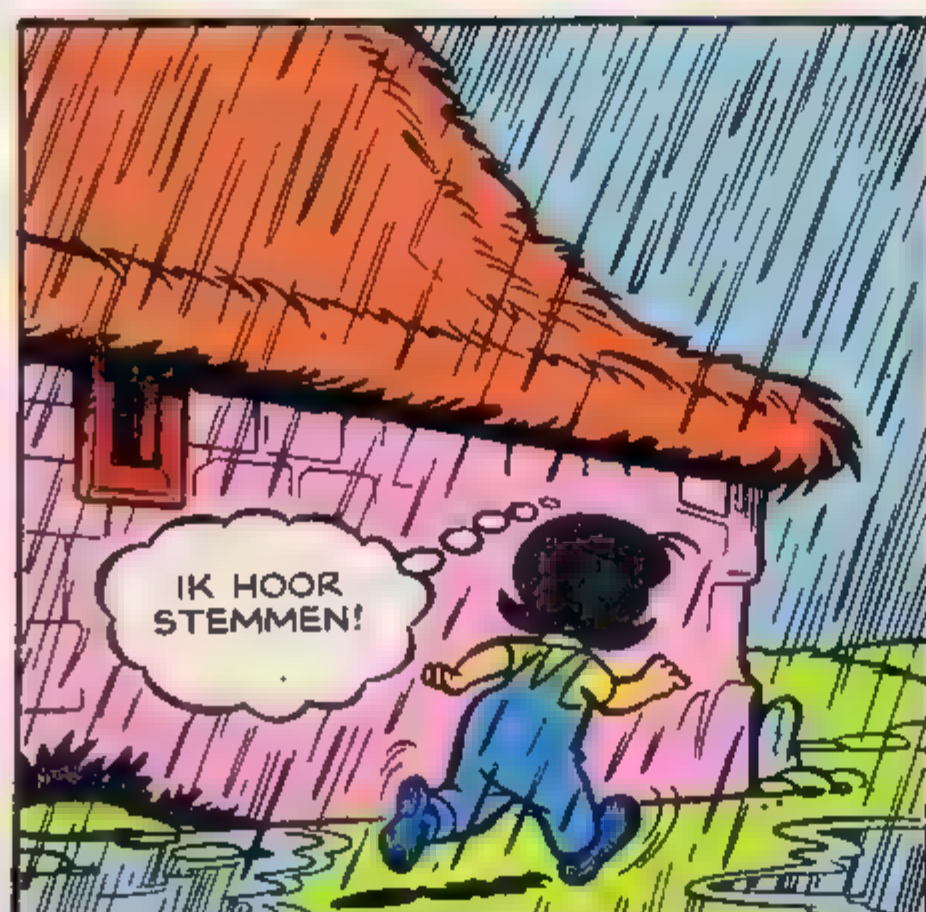
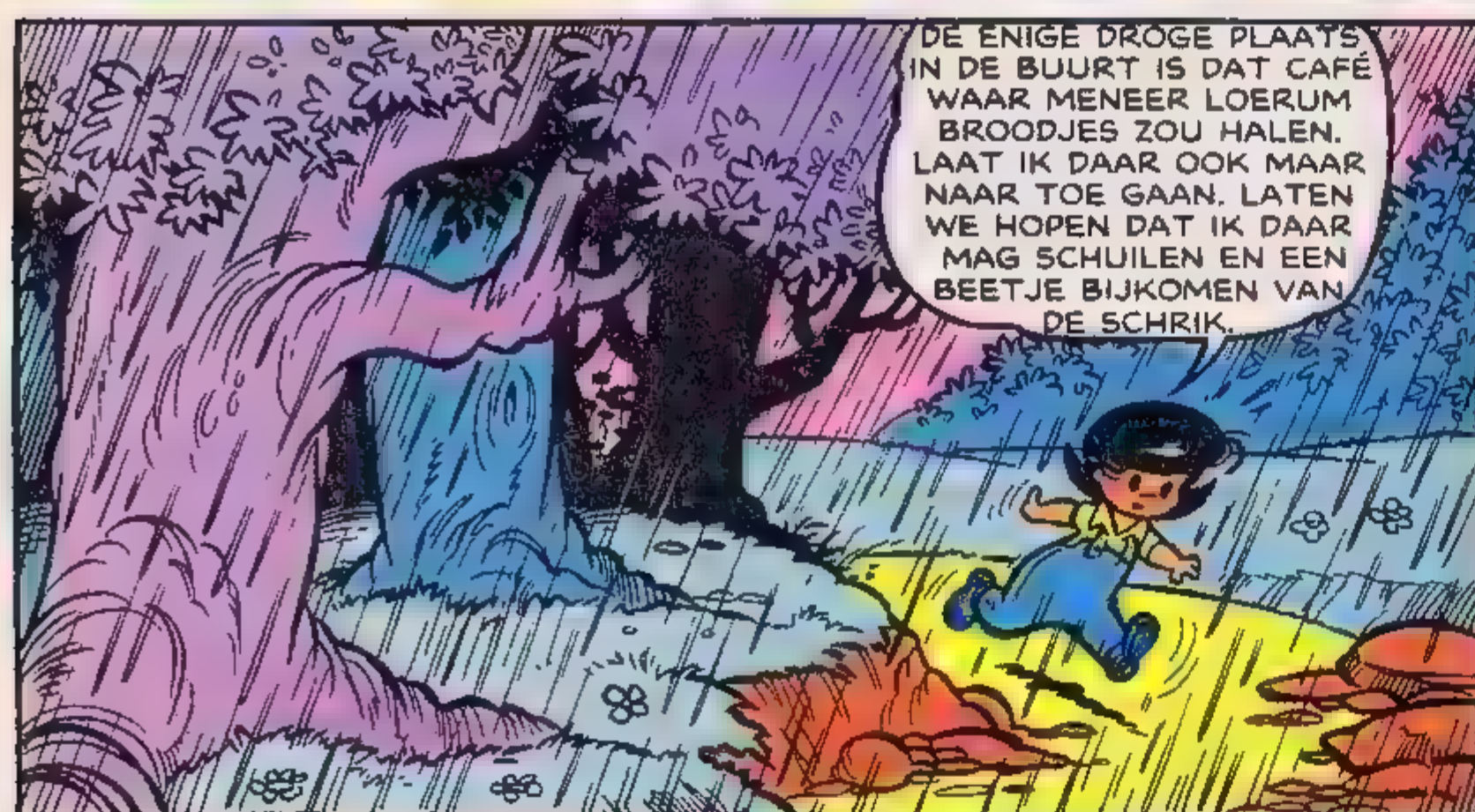
BELGIË 40 f. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, postrekening 834.05.

PRIJS

DINKIE

DOOR CAROL VOGES

LEMMINGEN

In Europa's hoge noorden leven knaagdieren die er een heel aparte manier op na houden om aan het probleem van de overbevolking het hoofd te bieden...

Lemmingen zijn knaagdiertjes, die verwant zijn aan muizen. Ze hebben een bruine kleur en bewonen koude, noordelijke landen. Twee soorten lemmingen komen voor in Noord-Amerika en één in Siberië, maar het meest bekend is de lemming uit Scandinavië, die voorkomt in Noorwegen, Zweden, Finland en het noordwestelijk deel van Rusland. De Noorse lemmingen zijn kleine diertjes. Van kop tot staart gemeten zijn ze doorgaans niet langer dan ongeveer tien centimeter, terwijl de staart nauwelijks drie centimeter lang is. De oren zijn kort en liggen bijna geheel verborgen in de pels.

Elke drie of vier jaar vinden duizenden van deze lemmingen de dood in het koude water van de poolzee. In grote horden van duizenden en nog eens duizenden dieren ondernemen ze dan een massale landverhuizing. Ze worden daartoe gedreven door gebrek aan voedsel en de overbevolking in hun gebieden. Sinds jaar en dag nemen de lemmingen een plaats in in het bijgeloof van de bewoners van de landen. Om de drie of vier jaar worden deze mensen verrast door grote plagen van deze diertjes, die zich te goed doen aan alles wat maar even eetbaar is en zich daarna in zee storten. Men geloofde vroeger algemeen dat de lemmingen zich in de golven wierpen, omdat ze op zoek waren naar het in zee verzonken rijk van Atlantis.

De werkelijkheid is echter heel anders. Lemmingen zijn bijzonder actieve wezentjes. Ze houden bijvoorbeeld geen winterslaap, eenvoudig omdat ze het daarvoor veel te druk hebben. Een lemming is gedurende zijn hele leven zó druk bezig met het zoeken naar schaars voedsel, dat een winterslaap voor hem een zekere dood zou betekenen; want het plantaardige voedsel, waarop deze vegetariërs zijn aangewezen, levert hun maar net genoeg

energie om in leven te blijven. Ze kunnen dus geen reservevoorraad opbouwen; waarop ze tijdens een eventuele winterslaap zouden kunnen teren.

Lemmingen leven voor het grootste gedeelte van mossen, gras en bessen. Ook schors en boomwortels weten ze met hun vlijmscherpe tanden tot een smakelijke maaltijd te verwerken. Ze vormen voor de bewoners van het hoge noorden vaak een ware plaag, omdat ze al het voedsel van de rendieren — de enige bron van inkomsten voor deze mensen — oppeuzelen. Gedurende de winter verzamelen de lemmingen al gravend onder de sneeuw hun voedsel. De tijd dat ze niet eten, slapen ze in holletjes, die ze vlak onder het aardoppervlak graven en bekleden met mos en gras.

Een vrouwtjeslemming krijgt verscheidene keren per zomer jongen. Per keer varieert het aantal van deze jongen van drie tot negen stuks. Het is dus heel goed te begrijpen dat er om de drie of vier jaar onder de lemmingen een overbevolking ontstaat en als gevolg daarvan een ernstig tekort aan voedsel. Er vallen natuurlijk heel wat lemmingen ten prooi aan poolvossen en roofvogels, hun gevaarlijkste vijanden, maar dat neemt niet weg dat er toch te veel lemmingen komen en in leven blijven. Zodra een gebied overbevolkt is geraakt, verzamelen de lemmingen uit dat gebied zich in grote horden, die op zoek gaan naar een nieuw woongebied. Onderweg plunderen ze alles wat hun voor de voeten komt. Bij deze tochten leggen de lemmingen ontzaglijk grote afstanden af en zij schuwen geen enkele natuurlijke hindernis. Ze trekken over bergen en gletsjers, zwemen brede rivieren over en diepe fjorden en tenslotte komen ze aan de rand van de oceaan.

Zodra ze op dat punt aangekomen

zijn, begint het dramatische in het leven van deze kleine knaagdieren. Heel de horde stort zich namelijk als één man soms van honderden meters hoge rotsen in het ijskoude water van de zee en vindt daar bijna onmiddellijk de dood. Dit zich blindelings in zee storten doen de lemmingen niet — zoals de oude Scandinaviërs geloofden — om het verloren Atlantis te zoeken. Ze gaan te water, omdat ze denken dat het water waar zij voor staan, een rivier of een fjord is, die ze op hun tocht al zo vaak zijn overgestoken. Ook dit water willen ze oversteken, omdat ze op zoek zijn naar een nieuw woongebied, dat ze dringend nodig hebben. In werkelijkheid storten ze zich in zee en komen daar nooit meer uit te voorschijn.

Wat de lemmingen om de drie of vier jaar doen is een nogal krasse maatregel om de bevolking van hun soort op een verantwoord peil te houden. Natuurlijk zijn ze zich daar niet van bewust, maar hun instinct drijft hen in die richting. Zo'n massale zelfvernietiging is niet helemaal uniek; ze komt meer voor in de natuur, onder andere bij sommige soorten van sprinkhanen in Afrika en Azië, die er op dezelfde manier voor zorgen dat de dichtheid van de bevolking op peil wordt gehouden.

De lemming neemt in de dierenwereld een heel bijzondere plaats in. Op de tekening hiernaast zie je enkele exemplaren afgebeeld. Vanwege de hevige koude die er gewoonlijk heerst in de streken waar ze wonen, heeft het diertje een ronde vorm. Deze ronde vorm en de dikke yacht van de lemming zorgen ervoor dat de diertjes zo min mogelijk afkoelen. De reden dat staart en oren zo kort zijn, is dat deze lichaamsdelen gemakkelijk zouden bevriezen als ze verder zouden uitsteken.

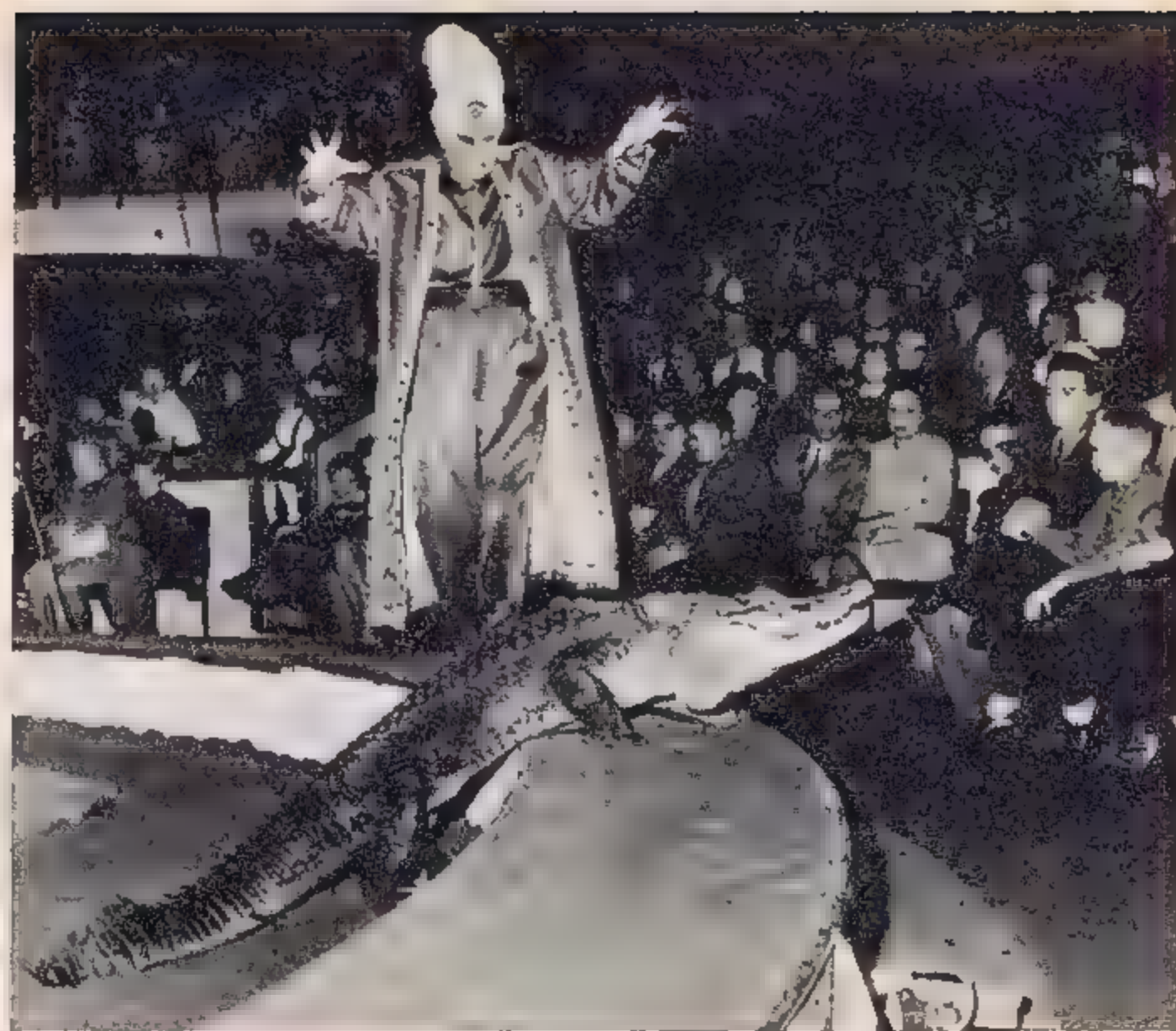
zijn heel bijzondere dieren

Vaarscooter

Ingenieur Douglas Bedford wilde weleens wat anders. Al jaren reed hij op zijn scooter van en naar zijn werk, maar dat begon hem te vervelen. Hij wilde weleens weten of er uit zijn scooter niet meer te halen was en toen kwam hij op het idee een vaarscooter te ontwerpen. Hij tekende en ontwierp een stel draagvleugels van fiberglas en monteerde die opzij van de scooter. De vleugels zijn in- en uitklapbaar, zodat Douglas al naar believen op het land of in het water kan rijden. Er werden speciale voorzieningen getroffen om te voorkomen dat de motor schade zou ondervinden van het water, maar verder is er aan de scooter niets veranderd. Als Douglas zin heeft, rijdt hij naar Brighton, klapt op het strand zijn (draag)vleugels uit en begeeft zich te water. Dit tot grote verbazing van de omstanders.

Toch is Douglas nog niet helemaal tevreden met zijn vaarscooter. Als de zee wat ruw is, dringt er water binnen in de uitlaat en dan stopt de motor. Douglas heeft hier nog geen oplossing voor gevonden, maar hij is optimistisch gestemd; binnen afzienbare tijd hoopt hij zijn scooter zover te hebben, dat hij zonder enige zorg het ruime sop kan kiezen. Hij denkt er zelfs over er op een goeie dag het Kanaal mee over te steken.

Scheef, schever...

Niet zo beroemd, maar veel schever dan de bekende toren in Pisa is de toren van de dorpskerk in het plaatsje Sensau in Beieren. Hij werd precies vierhonderd jaar geleden gebouwd tegen een heuvel, waaronder zich een snelstromende beek bevindt. Door de druk van het water raakten de fundamenteën van de toren langzaam aan het verzakken en het gevolg was, dat de toren scheef begon te hangen. In de loop der jaren werd hij almaar schever, tot hij uiteindelijk, tot geruststelling van de omwoners, bleef hangen in de stand waarin hij op de foto is afgebeeld. Algemeen wordt aangenomen dat deze toren het sterkst overhellende gebouw ter wereld is.

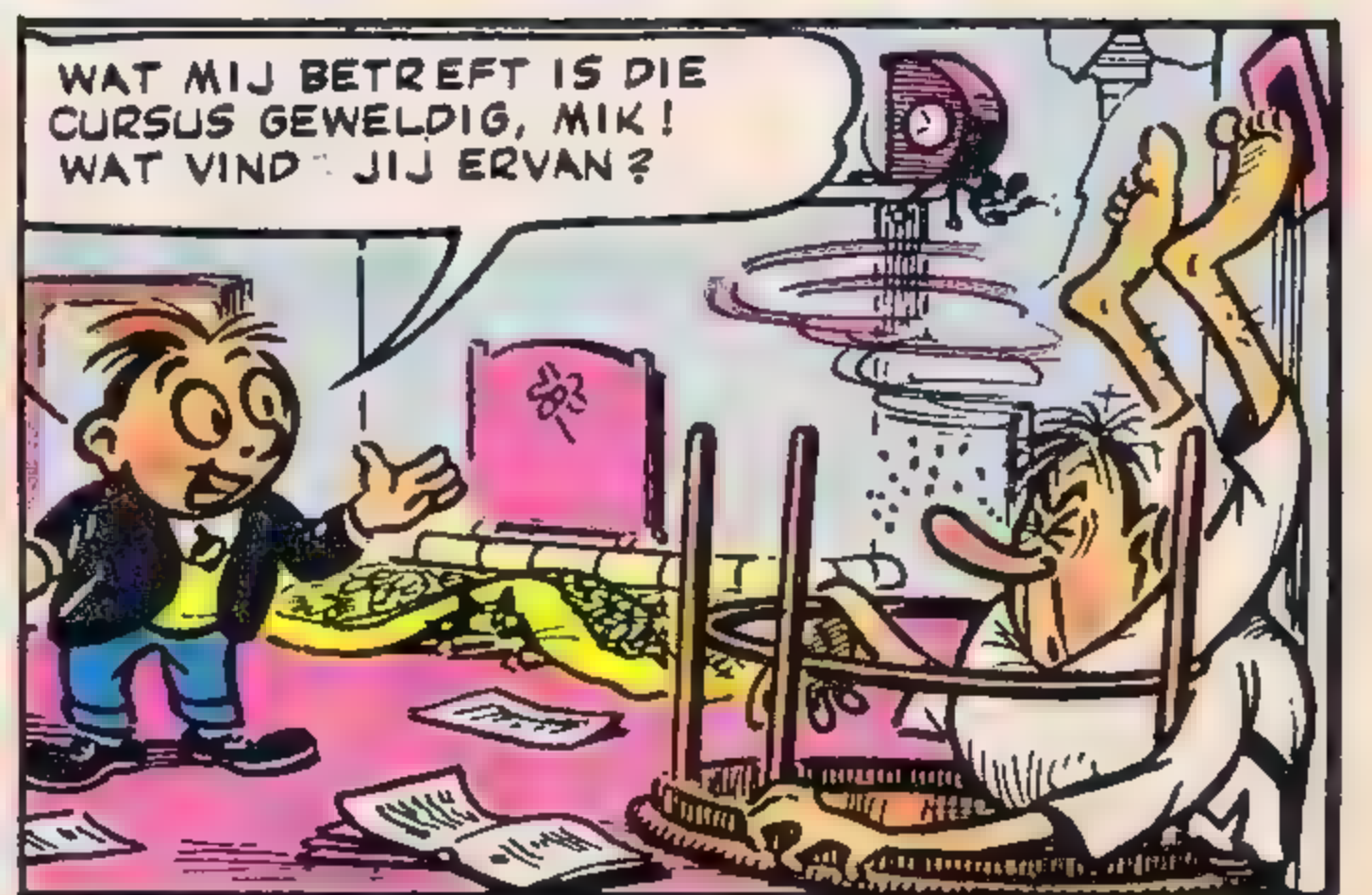
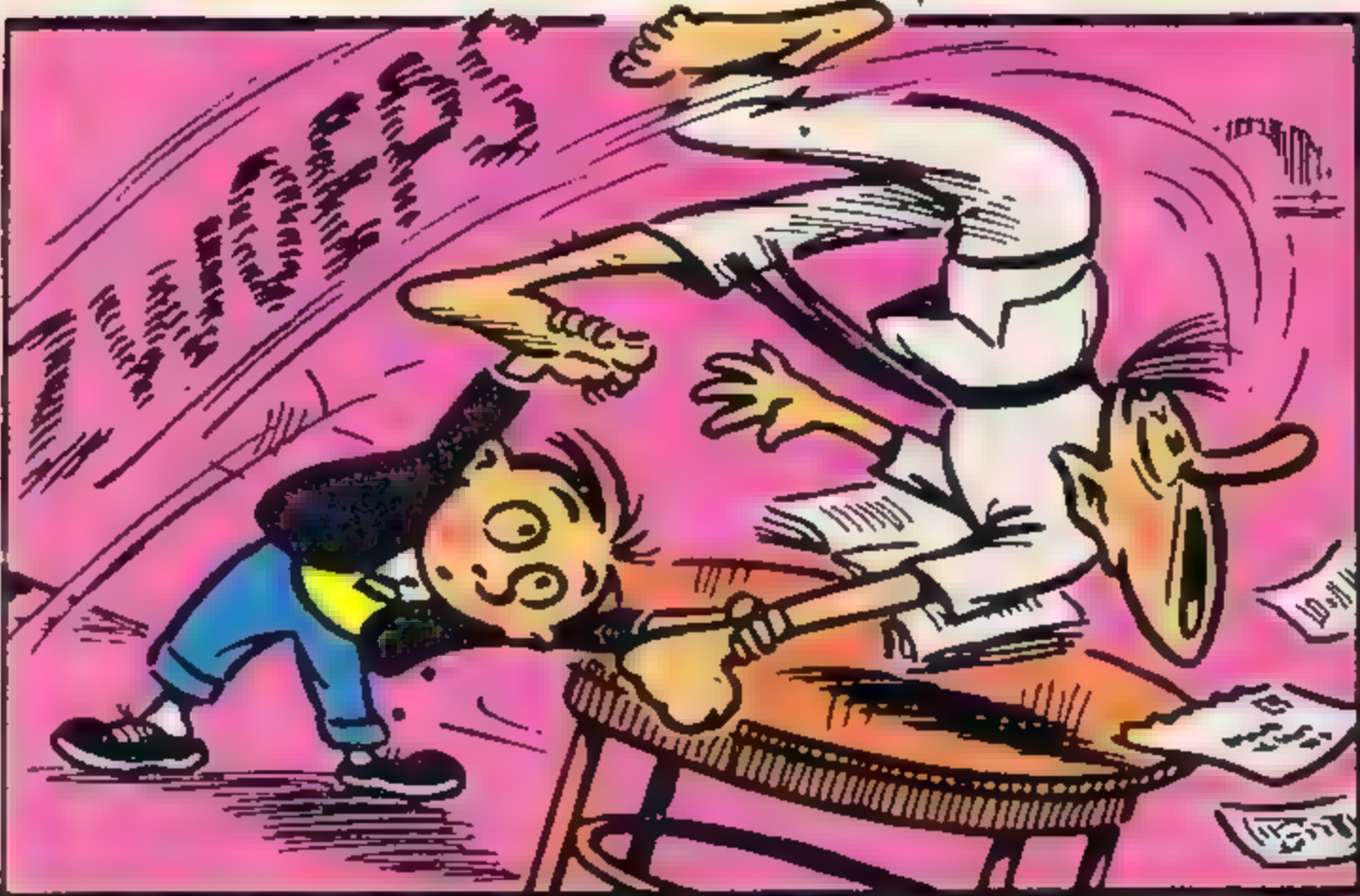
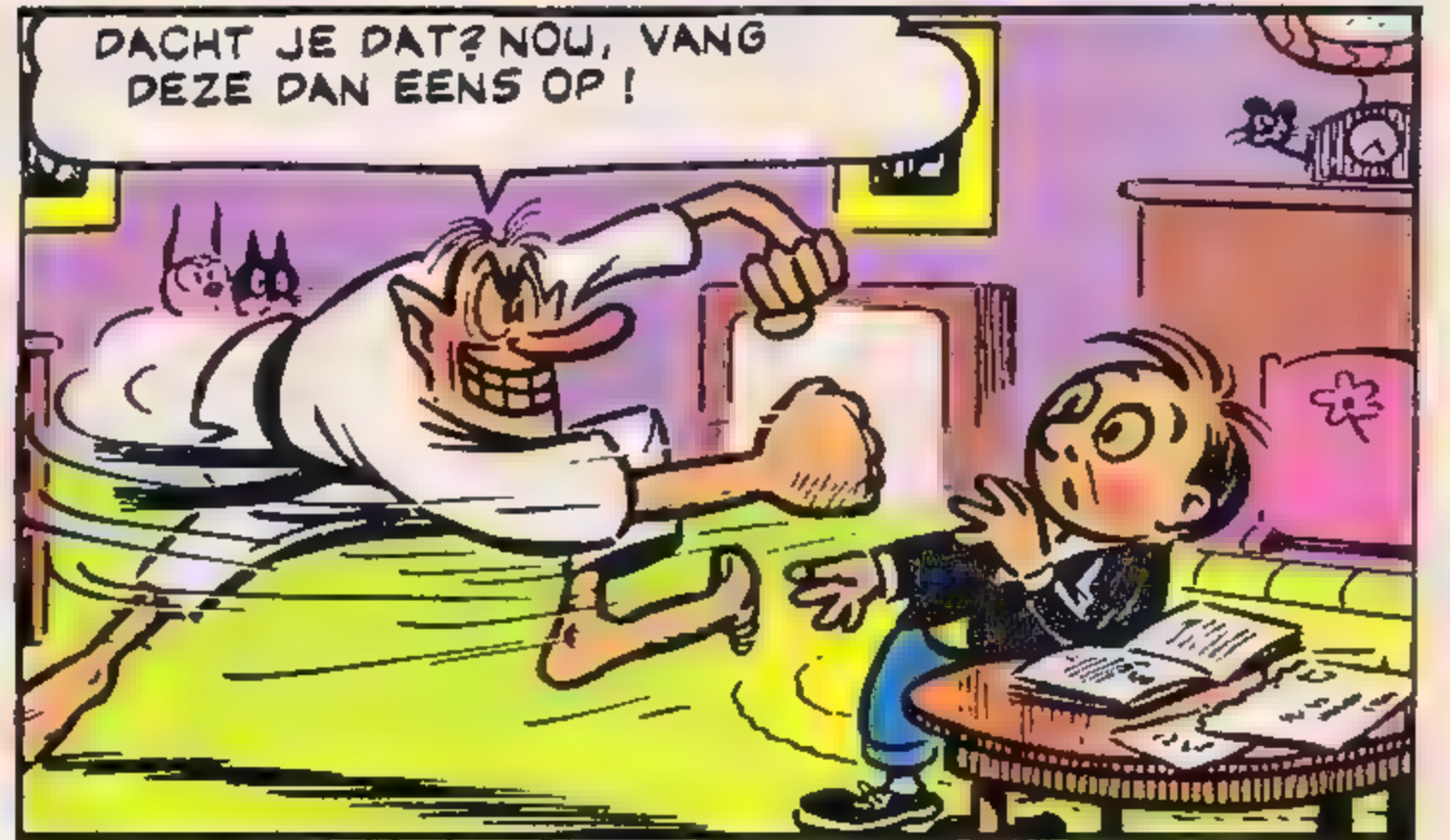
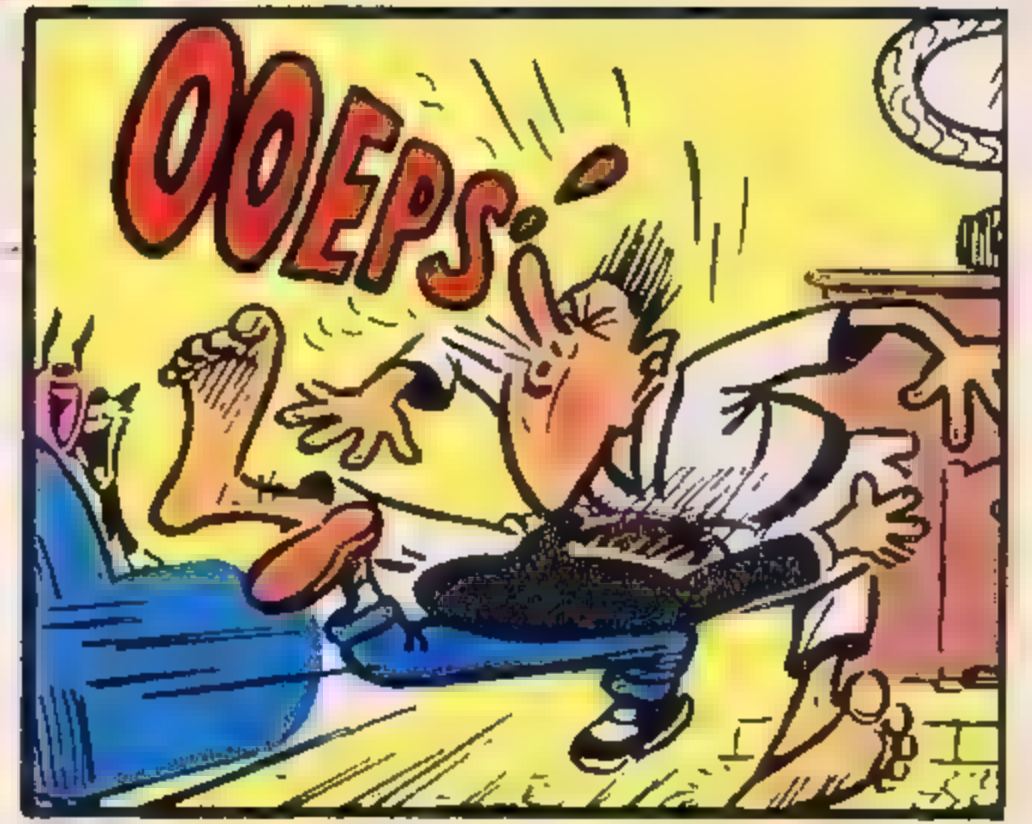
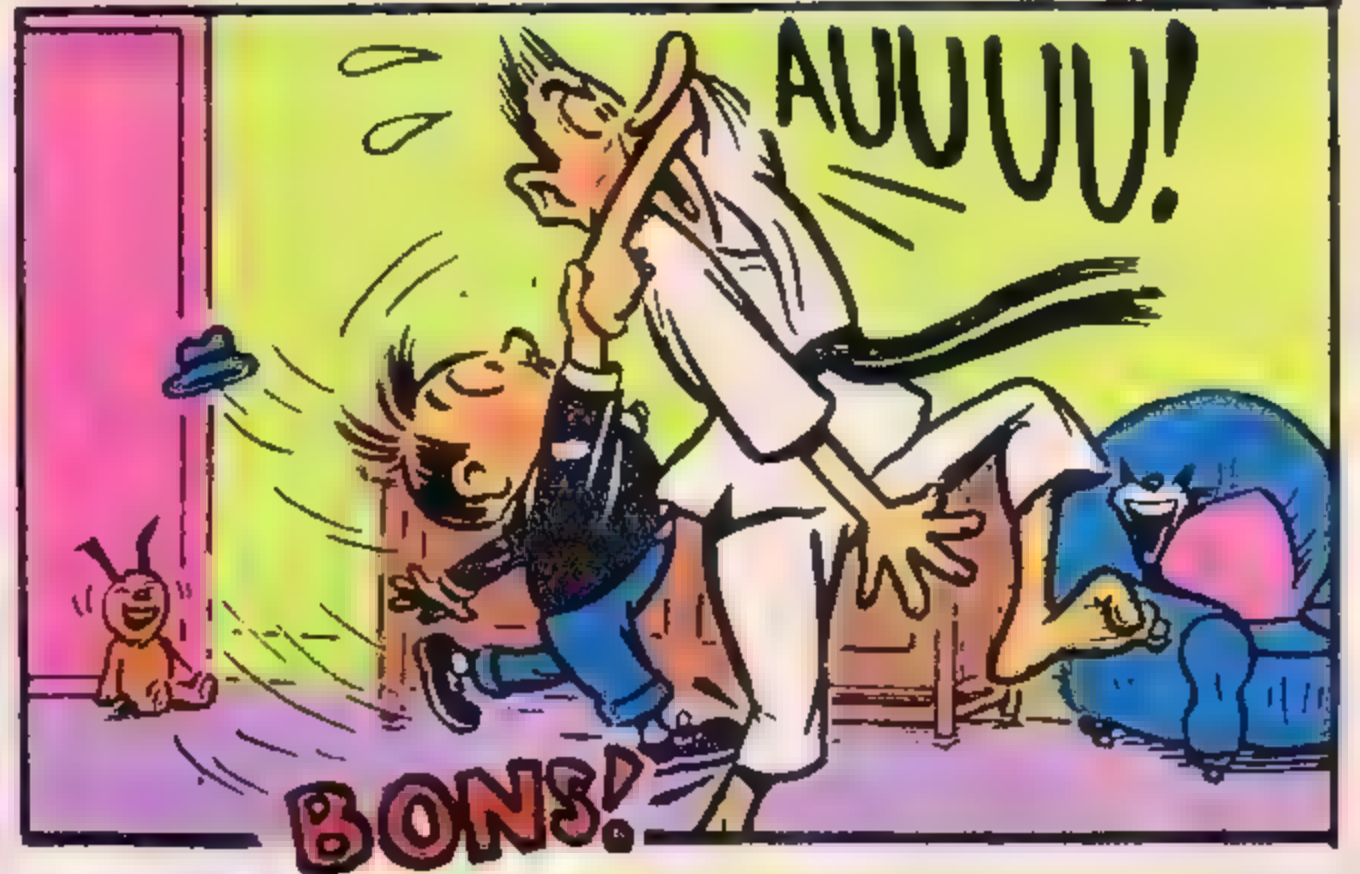
VAN HEINDE EN VERRE

Eng!

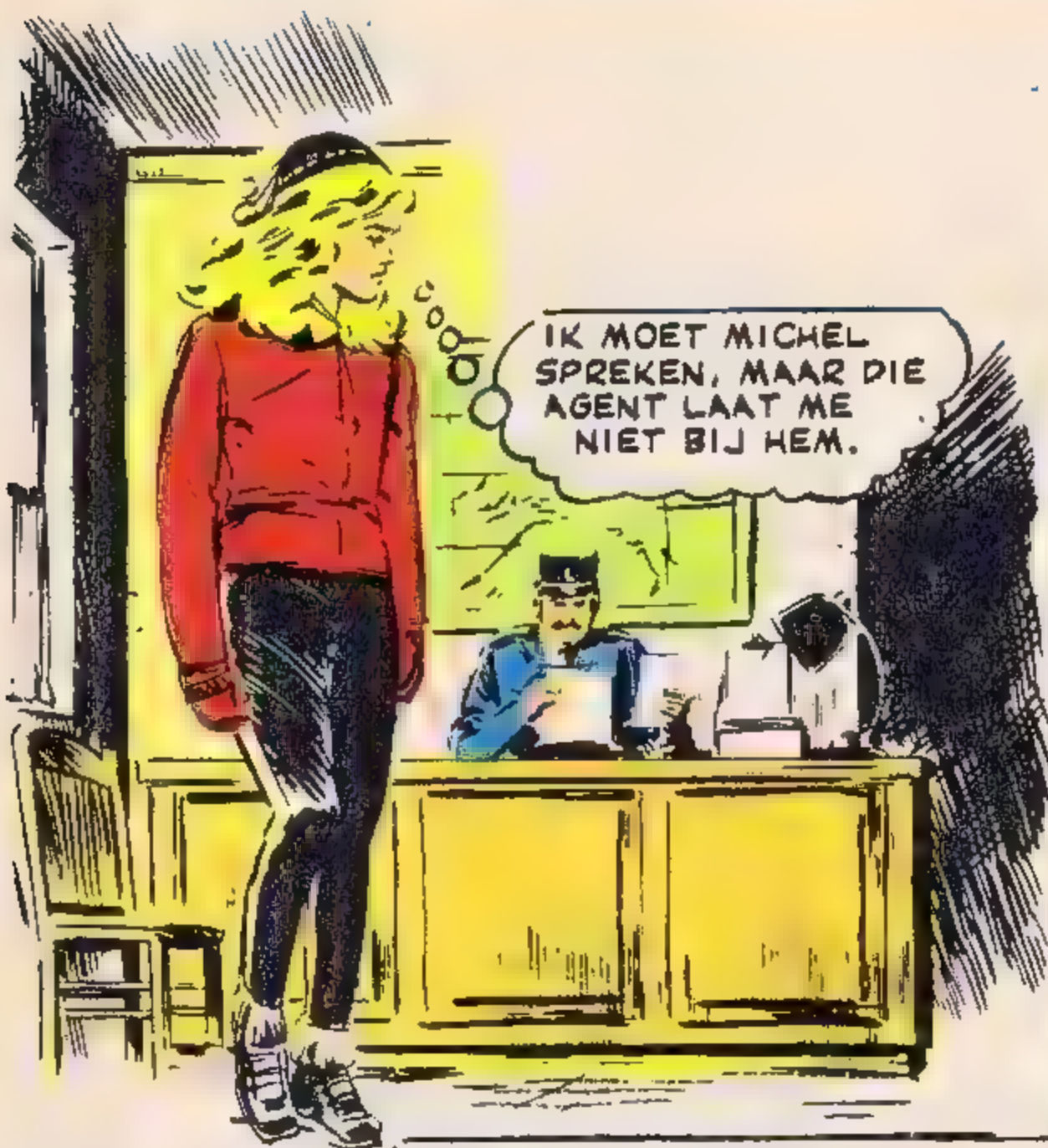
In de Duitse stad München wordt dagelijks een circusstunt opgevoerd, die naar wij vermoeden uniek is in de hele wereld. De heer Karah Kharaks — vijftig jaar oud, Hongaar van geboorte en ex-leeuwentemmer — treedt er op met een aantal levensgrote krokodillen. Vóór het optreden brengt hij de dieren — het aantal varieert van vijf tot acht — onder hypnose. Toeschouwers in de circustent tonen over het algemeen geen grote angst, want het is duidelijk dat meneer Kharaks de dieren volkomen onder controle heeft. Aan het begin van het optreden laat de heer Kharaks de krokodillen een voor een op een lage tafel plaats nemen, waar hij hen hypnotiseert. Oorspronkelijk werkte hij maar met één krokodil, maar hij heeft dit aantal nu uitgebreid tot maximaal acht. Het is gebleken, dat bepaalde weersomstandigheden van invloed zijn op het gedrag van krokodillen, en het is daarom van het weer afhankelijk of er vijf dan wel acht dieren tegelijk in de piste verschijnen. De krokodillen van meneer Kharaks krijgen ieder per dag ongeveer twintig kilo vlees te eten en brengen veel van hun „vrije tijd” door met slapen. Meneer Kharaks verzekert dat het optreden absoluut zonder gevaar is. De dieren zijn zo gedresseerd, dat ze op elk bevel van hun temmer onmiddellijk reageren. Volgens Kharaks zijn krokodillen, in tegenstelling met de heersende mening, vriendelijke dieren, die zich spoedig hechten aan degene die ze als hun baas hebben leren kennen. Karah Kharaks treedt op het ogenblik op in Circus Krone.

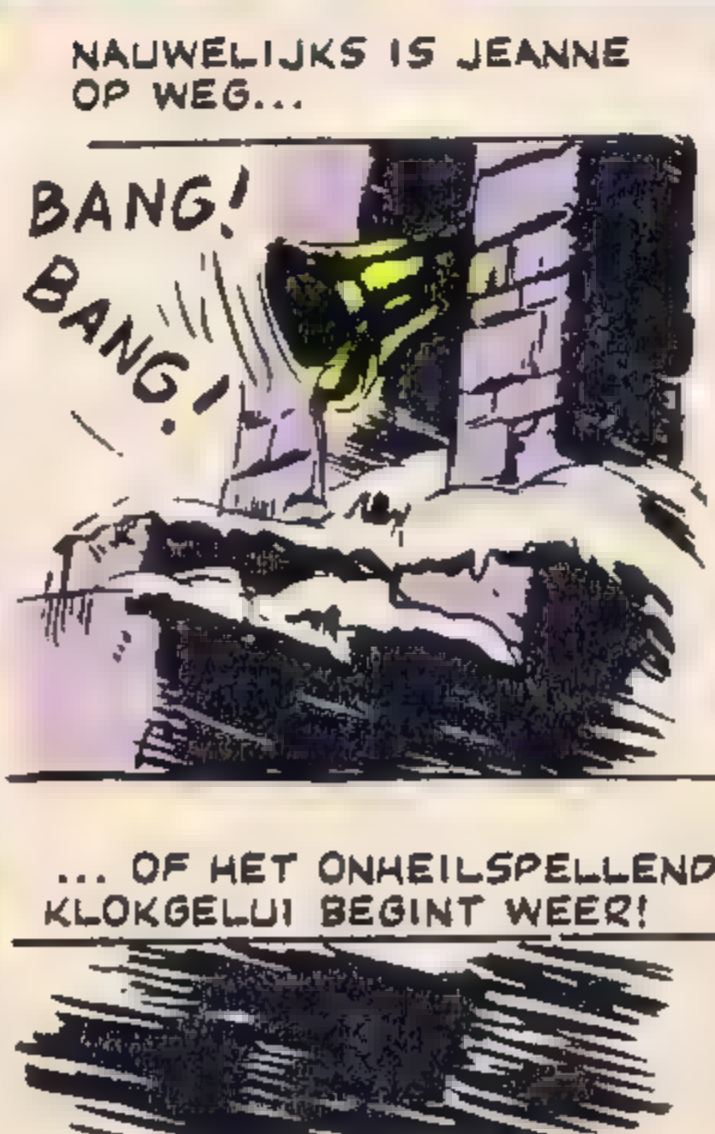
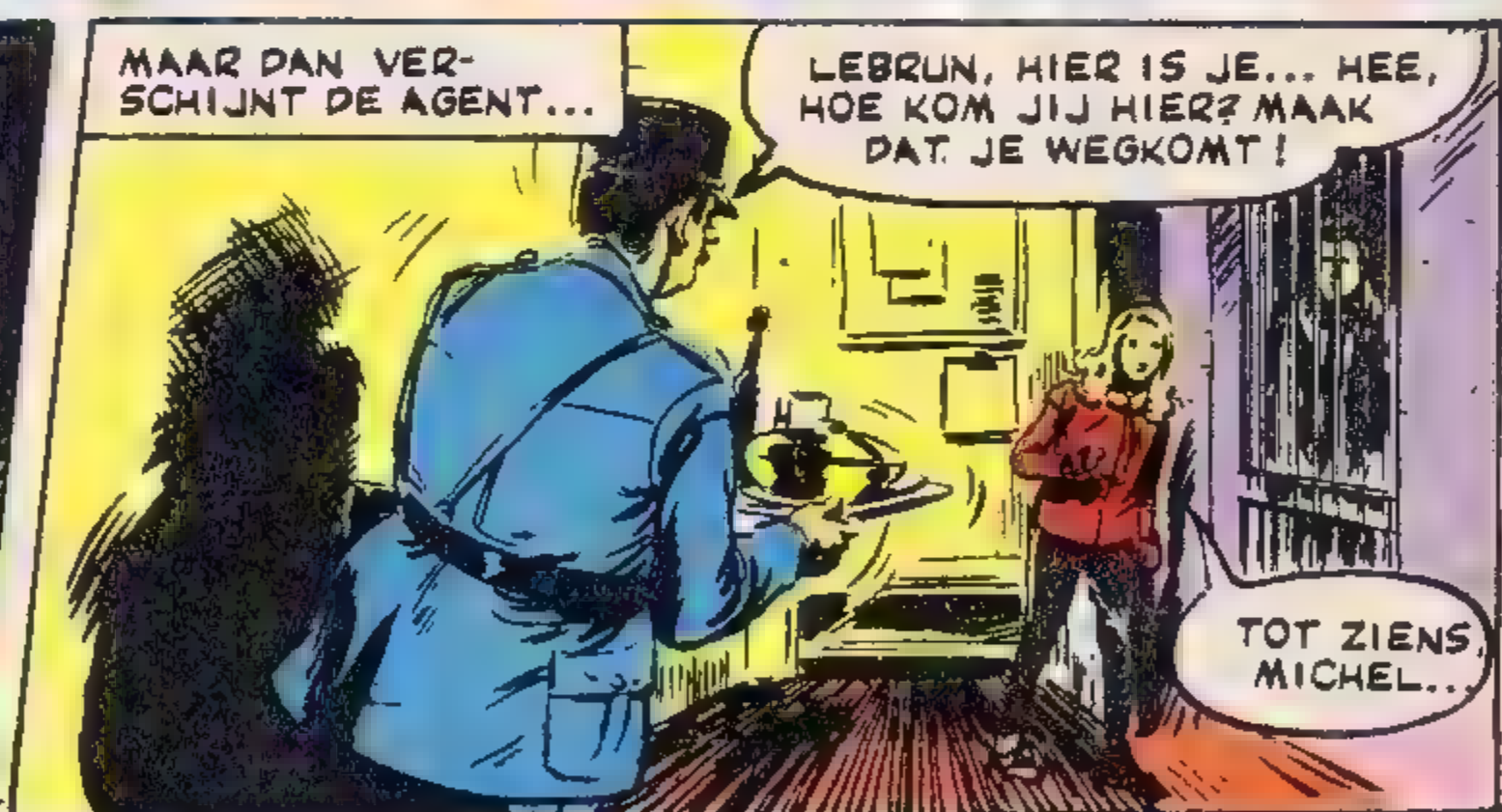
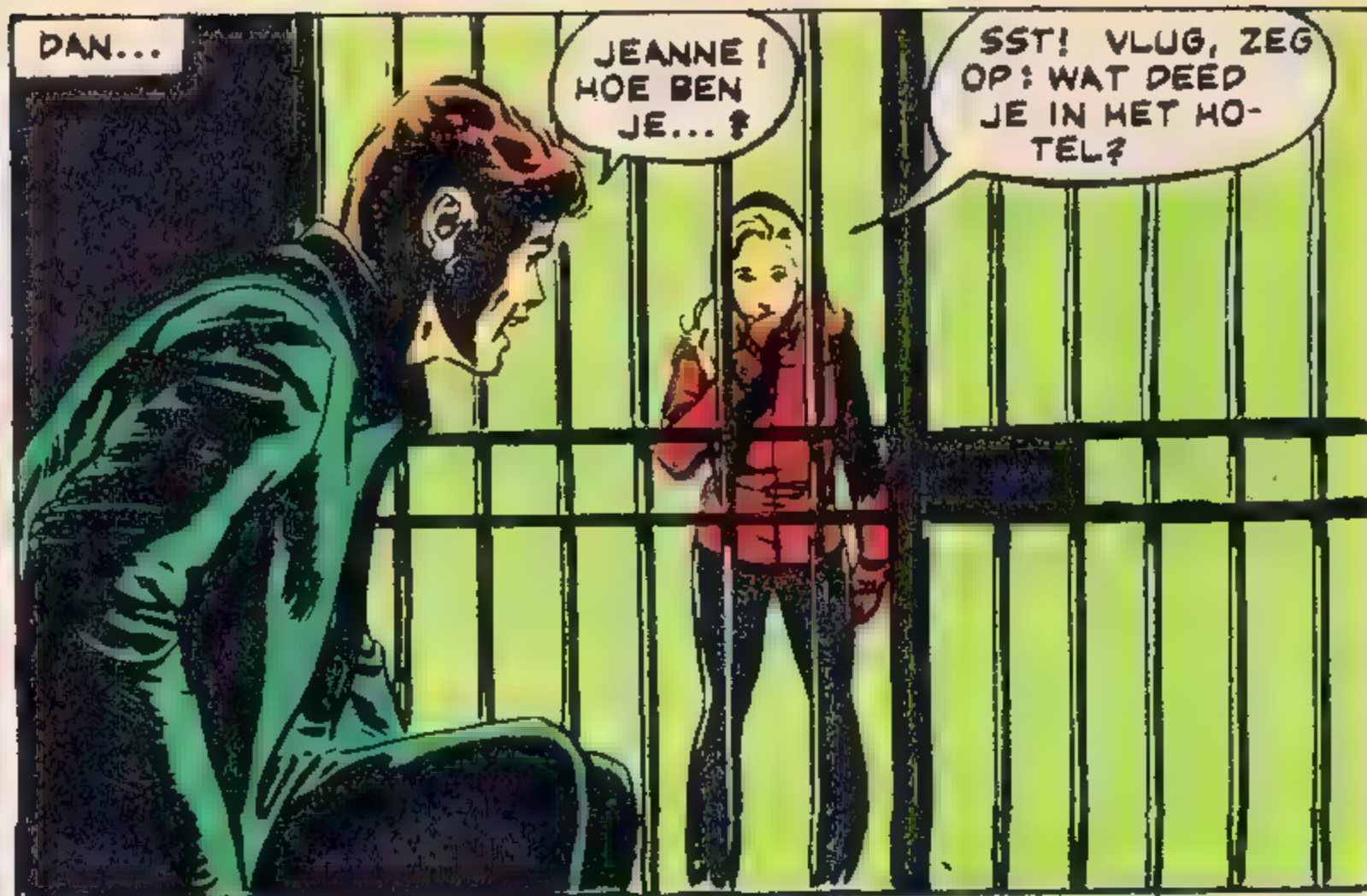

* MIUG en MIUK *

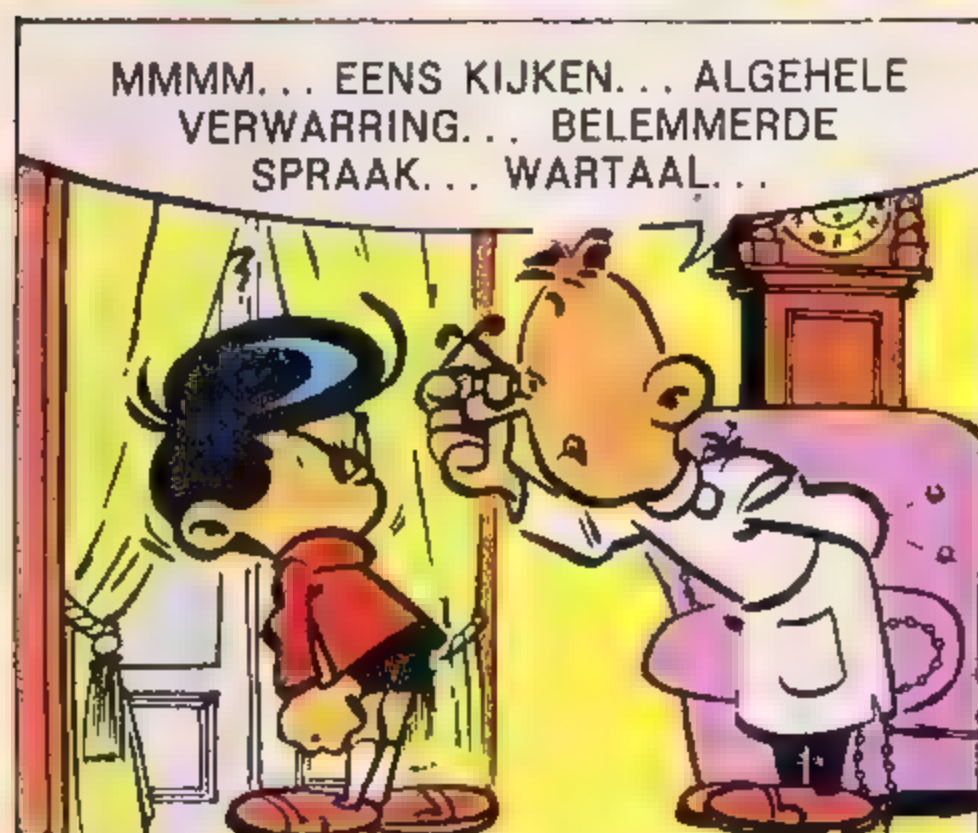
De legende van de Klokkenberg

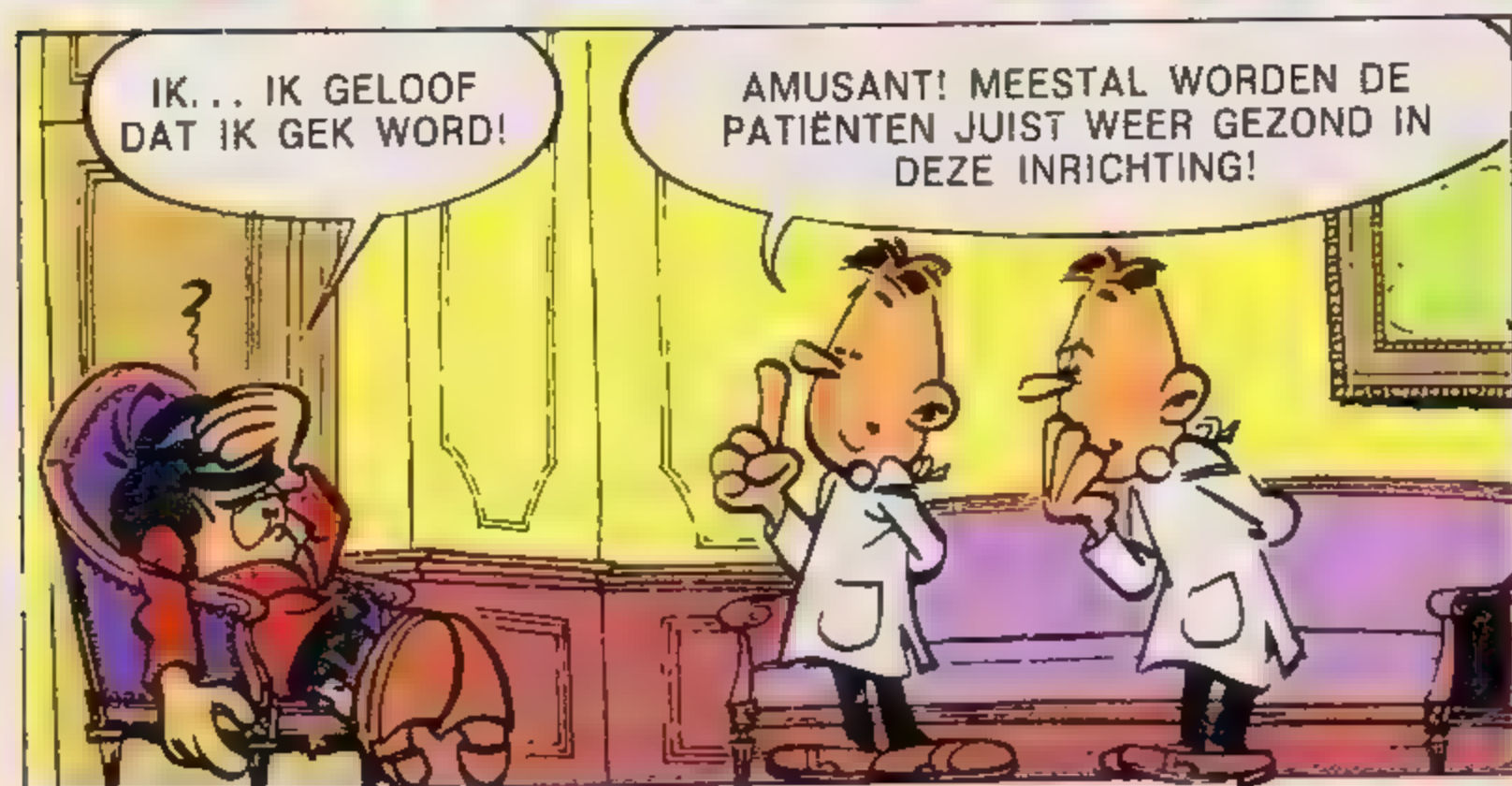

Rik meent de directeur
van de kliniek te herkennen...

De club van vijf

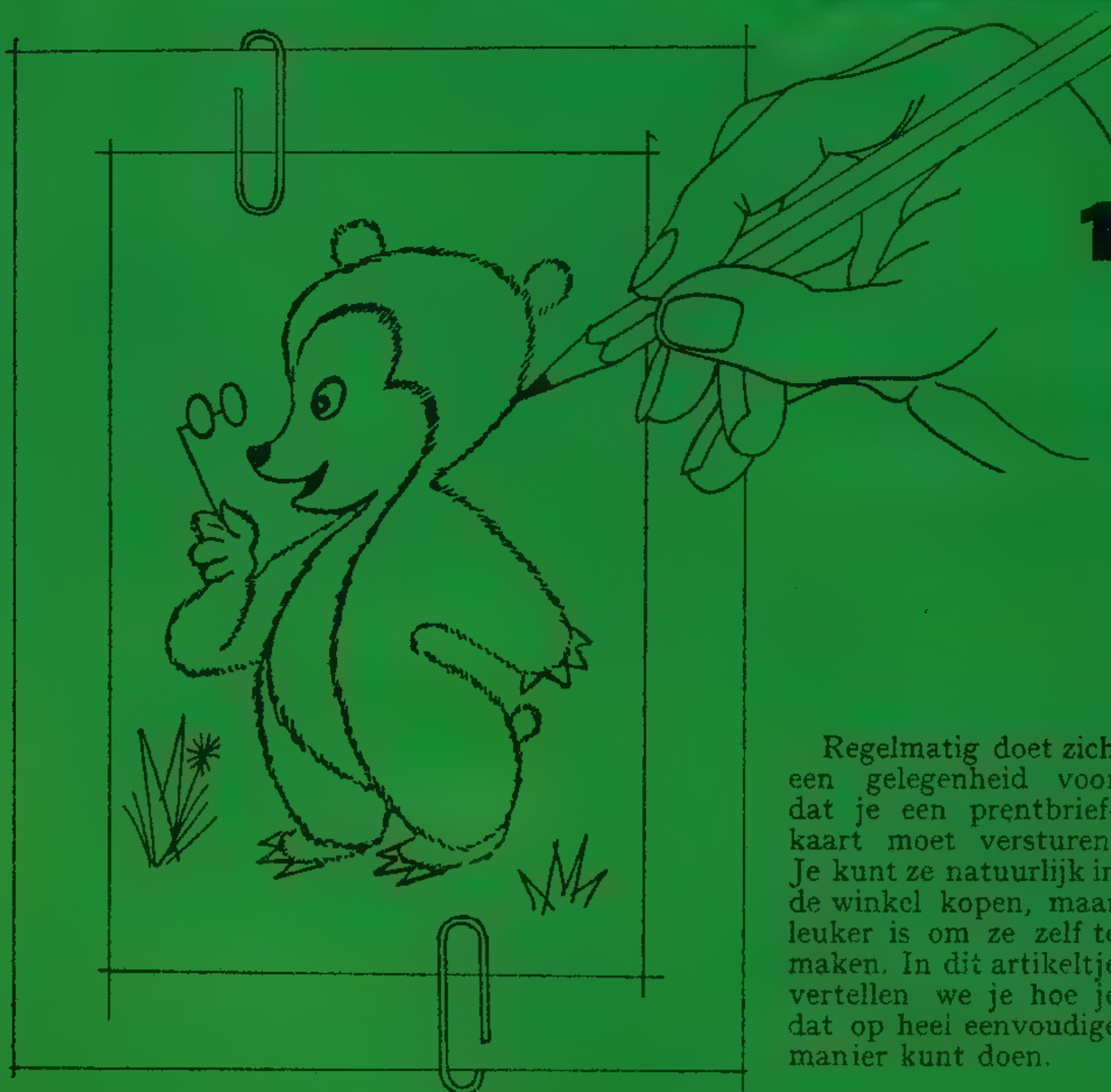

De dubbelganger

Maaik
je
elgou

primi-
oriel-
kaarten

Regelmatig doet zich een gelegenheid voor dat je een prentbriefkaart moet versturen. Je kunt ze natuurlijk in de winkel kopen, maar leuker is om ze zelf te maken. In dit artikeltje vertellen we je hoe je dat op heel eenvoudige manier kunt doen.

Op deze bladzijde vind je een tekening die heel goed als prentbriefkaart-motief bruikbaar is, maar je kunt natuurlijk elk ander motief nemen dat je zelf leuk vindt.

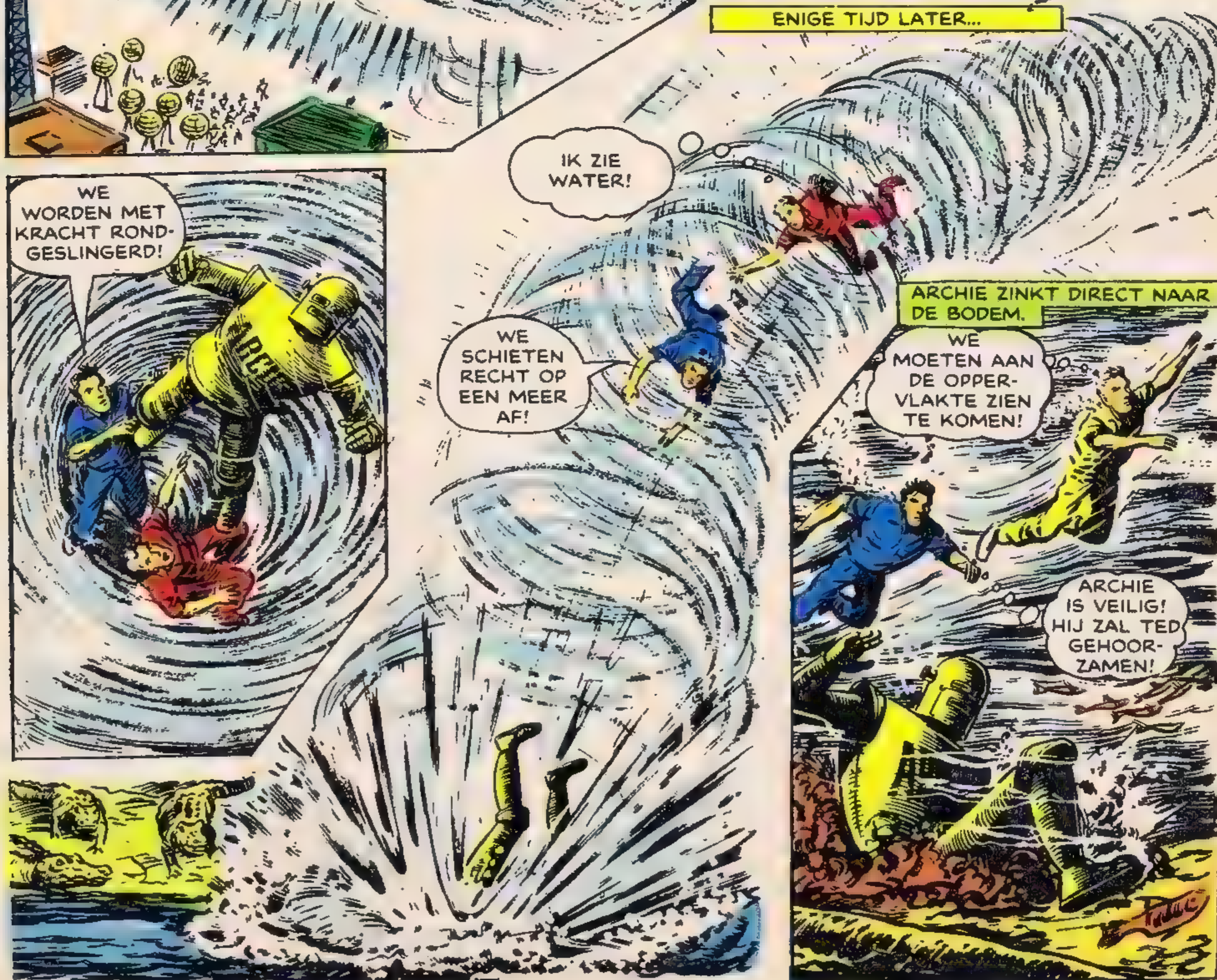
Je neemt nu een stuk doorslagpapier en legt dat op de tekening van je keuze. Met een zacht potlood trek je de onderliggende tekening op het doorslagpapier over. Zorg hierbij vooral dat het papier niet beweegt; dit kun je voorkomen door het met enkele paperclips vast te zetten. Zodra de tekening geheel op het doorslagpapier is overgenomen, neem je dit eraf, keert het om en maakt de achterkant van de tekening met potlood zwart.

Als dit gebeurd is, draai je het papier weer om en leg het op een blanco vel tekenpapier. Prik het papier weer vast met paperclips. Nu trek je de tekening opnieuw zorgvuldig over, waarbij je eventueel een wat harder potlood kunt gebruiken. Als dat klaar is, neem je het doorslagpapier weg en de tekening is nu verschenen op het onderliggende papier. Hierna kun je de tekening inkleuren. Het enige dat je nu nog te doen hebt is aan de achterkant van de tekening enkele lijnen te trekken voor de adressaanduiding. Naam, adres en afzender erop, een postzegel en je eigengemaakte prentbriefkaart is klaar voor verzending!

DE MAN VAN STAAL

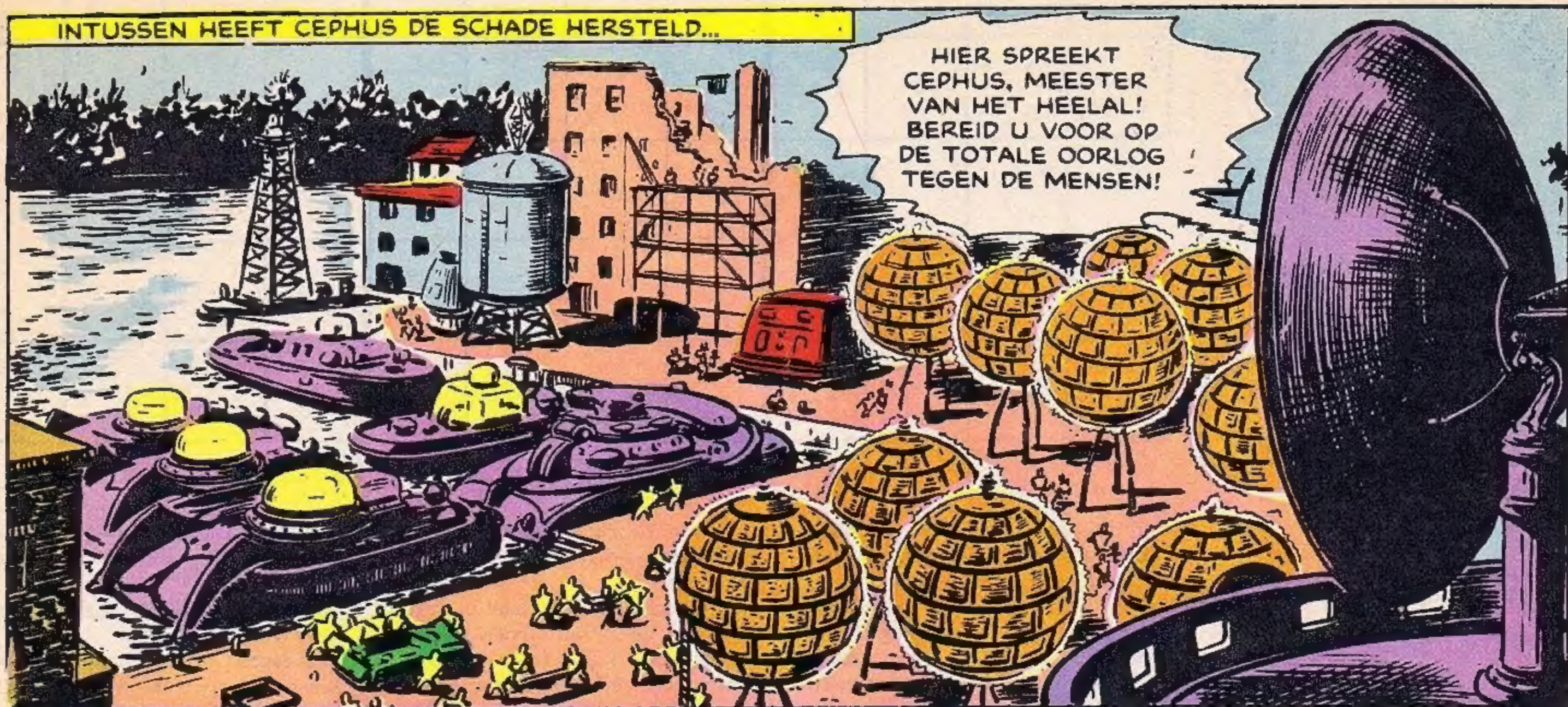

ENIGE TIJD LATER...

INTUSSEN HEEFT CEPHUS DE SCHADE HERSTELD...

HIER SPREEKT
CEPHUS, MEESTER
VAN HET HEELAL!
BEREID U VOOR OP
DE TOTALE OORLOG
TEGEN DE MENSEN!

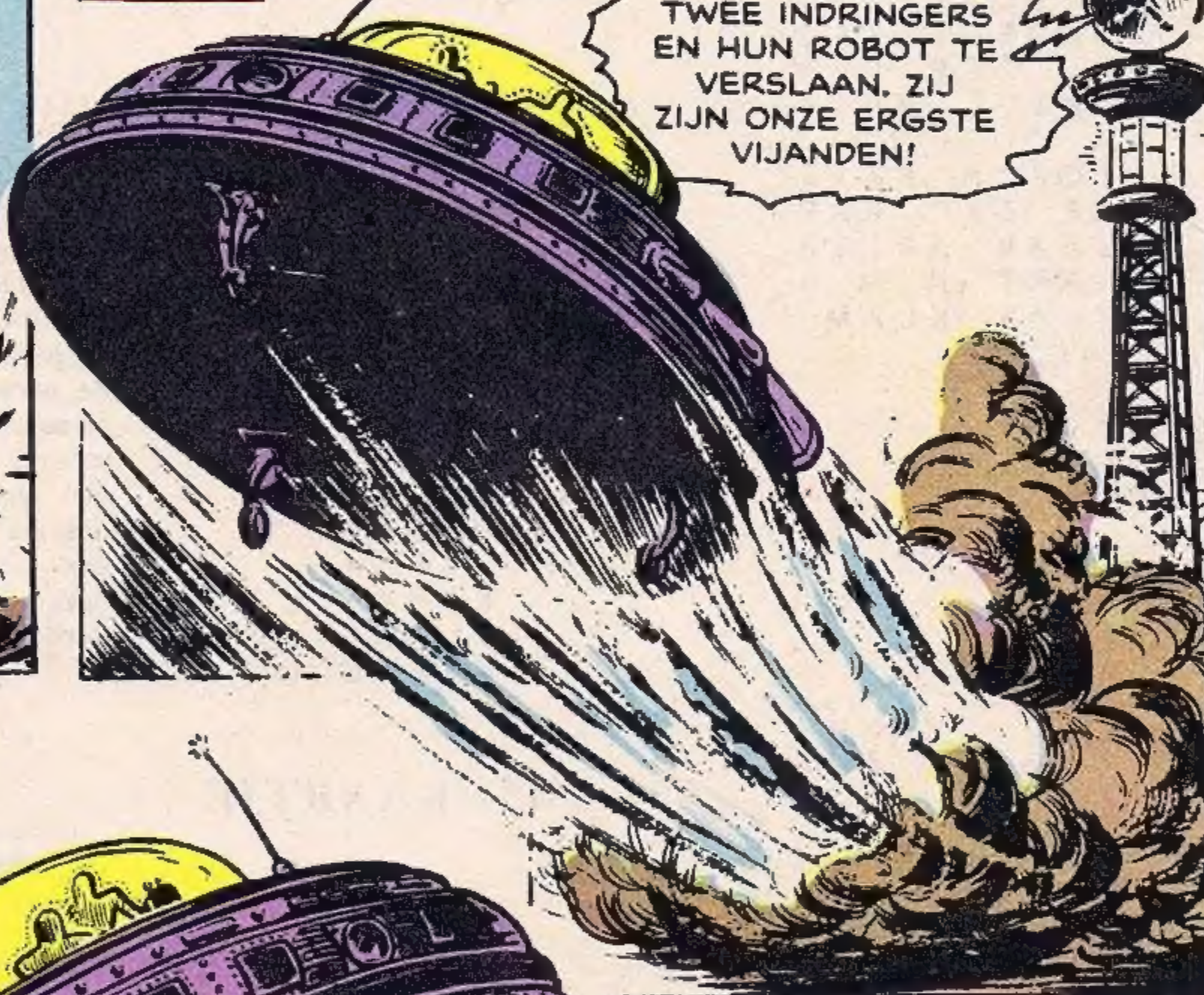
WIJ ZULLEN
HEN VERSLAAN EN
EEN HEERSCHAPPIJ
VAN ROBOTS
VESTIGEN!

WIJ
ZIJN
BEREID!

BERICHT VOOR
CEPHUS! HET
ZOEKEN NAAR
DE INDRINGERS
WORDT VOORT-
GEZET!

VERDEROP...

EEN VLIEGENDE SCHOTEL
START.

ONZE EERSTE
TAAK ZAL ZIJN DE
TWEDE INDRINGERS
EN HUN ROBOT TE
VERSLAAN. ZIJ
ZIJN ONZE ERGSTE
VIJANDEN!

TED EN KEN PROBEREN HET DAL
VAN CEPHUS TE VINDEN.

HET
IS HOPELOOS.
IK KAN ONZE
POSITIE NIET
BEPALEN!

HOU VOL!
MISSCHIEN LUKT
HET NOG!

TED, EEN
VLIEGENDE SCHOTEL!
CEPHUS ZOEKT ONS!

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels
uit ons vorig nummer

Vlechtmatje

K L V
KLEUTER
E I E
LUI AARD
T R M
VEERMAN
R D N

Piramidepuzzel

O
O P
P O T
S T O P
S T R O P
P R O O S T
P A S T O O R
P A S P O O R T

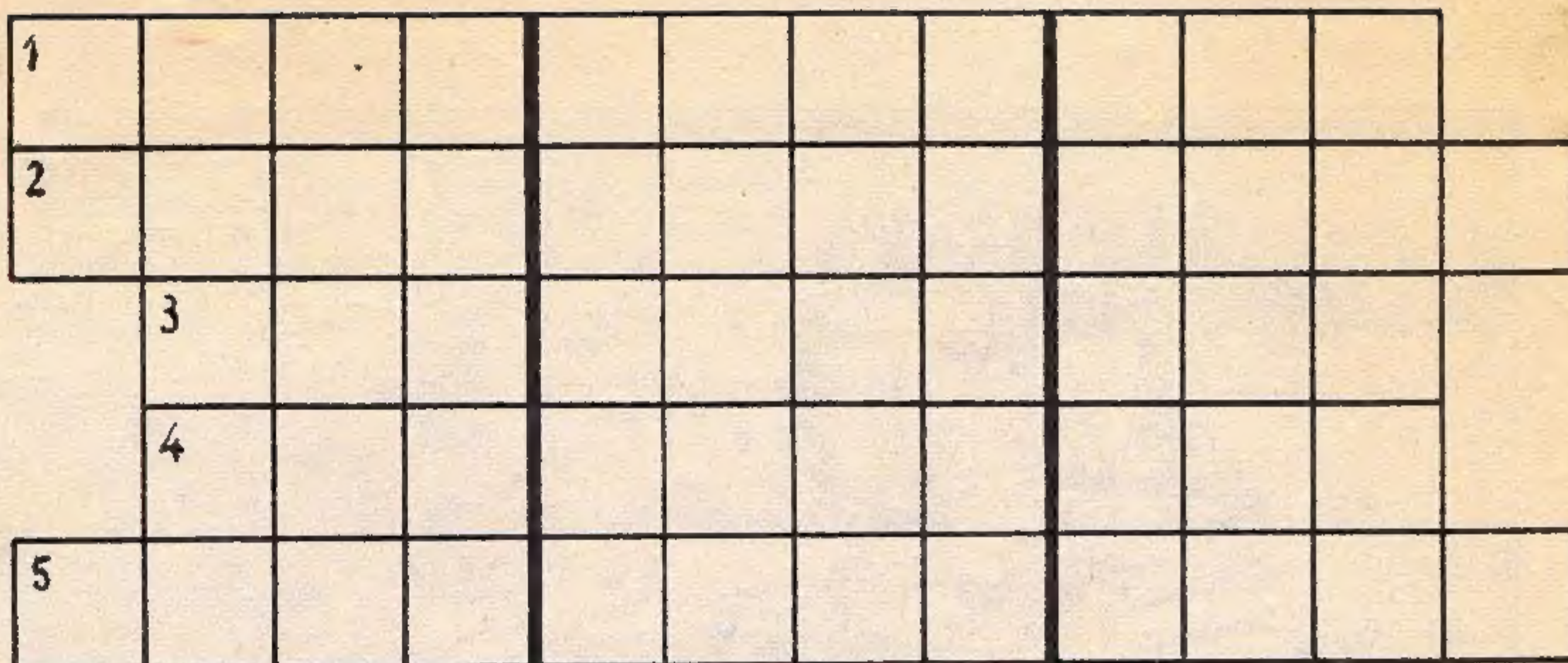
Kruiswoordpuzzel

STOK VLEK
R JOL EER D
ETAGE TOKIO
MOL FEE EEN
INKT L ARTS
ONZIN
STOP A PATS
AAP ESP RAP
KLAAR AROSA
E ART REM R
VLAS KLAM

WIE WEET HET?

Hieronder vind je zes woorden.
Elk woord is vergezeld van drie
betekenissen, waarvan er slechts
één juist is. Welke betekenis is de
juiste?

- 1 TERMIET
 - a. Gesteente
 - b. Kluzenaar
 - c. Witte mier in de tropen
- 2 KOMBUIS
 - a. Keuken op een schip
 - b. Kledingstuk
 - c. Gedeelte van een riool
- 3 TALISMAN
 - a. Soort krokodil
 - b. Gelukspopje
 - c. Iemand die als tolk dienst doet
- 4 KAMELEON
 - a. Bloem
 - b. Hagedisachtig dier
 - c. Kleine kameel
- 5 PAPIAMENTO
 - a. Volkstaal op de Nederlandse Antillen
 - b. Specerij
 - c. Zuidamerikaanse dans
- 6 ALIKRUIK
 - a. Oosterse waterzak
 - b. Eetbare zeleslak
 - c. Siervaas

INVULPUZZEL

In de middelste kolom van deze
figuur moeten vijf woordjes van
vier letters komen te staan.

Behalve deze kleine woordjes
komen op elke regel nog twee
grotere woorden te staan, maar
die „grijpen in elkaar”: het tweede
deel van het eerste woord (name-
lijk het woordje in de middelste
kolom) is tegelijk het eerste deel
van het volgende woord. Hier

volgt een voorbeeld:
tafel-kleed-geld = tafelkleed en
kleedgeld.

De omschrijvingen staan in deze
volgorde: eerst het grote eerste
woord, dan het kleine tussen-
woordje en vervolgens het grote
tweede woord.

- 1 Vrouwelijke bediende in een
lunchroom/hemellichaam/kracht
- 2 Datgene waarnaar men iets

beoordeelt/attribueert van een
herder/hoofd van de generale
staf

- 3 Schuier/bij elkaar behorende
voorwerpen/systeem
- 4 Standaard met haken voor
kleden/lang, dun stuk hout/
hoogbejaard
- 5 Speciale vleessoort/kapot/ver-
goeding per hoeveelheid afgele-
verd werk

VERSCHUIFPUZZEL OPTELSOM

Hier zien jullie een rijtje van
zeven dierenamen. Nu moet je
proberen de woorden zo te ver-
schuiven dat je op een van de rijen
letters van boven naar beneden
de naam leest van een ander dier
dat zich meestal in het water
ophoudt.

WE ZEL
TIJ GER
ZEBRA
HYENA
KONIJN
SLANG
AREND

ROTS + ARMTAS =
MORSSTRAAT

Een rekensommetje dat er raar
uit ziet, maar dat toch wel klopt
als je het goed hebt opgelost. Van
de eerste twee woorden moet je
twee andere maken door van elk
woord afzonderlijk de letters op
een andere plaats te zetten. De
nieuwe woorden vormen samen
een groter woord, dat weer uit
dezelfde letters bestaat als het
derde.

daar dus horen te staan, invult,
zul je zien, dat er iedere keer een
dierenamen is weggelaten. De
eerste letters van die dierenamen
vormen samen de aanduiding voor
een man, die z'n vakantiedagen
op een bepaalde manier door-
brengt.

Hier zijn de omschrijvingen van
de woorden:

- 1 Koeler worden
- 2 Windas, spil
- 3 Door wind aangedreven gemaal
- 4 Fijne kleisoort
- 5 Ring met gegraveerde steen
- 6 Schort
- 7 Spreken
- 8 Medelijden
- 9 Terechtkomen
- 10 Venter

VISITEKAARTJE

W. R. ZIJDE
RENO

Welk beroep heeft deze
meneer?

TOEVOEGPUZZEL

In dit raadsel wijst de weg zich
eigenlijk vanzelf. Je doet maar
precies wat er staat en als je de
goede woorden gevonden hebt,
die allemaal uit vier letters be-
staan, dan krijg je een rijtje
nieuwe woorden van vijf letters.
De tweede letters, dus de eerste
letters van de toegevoegde wor-
den, vormen van boven naar be-
nedens gelezen een jongensnaam.

- A + stad in België = Politie
O + zwijn = Waterkant
K + vensterglas = Ontploffbare
stof
B + kleur = Voedsel
F + klein beetje = Vervoer-
middel
S + deel v. d. voet = Straatklinker

VERBORGEN METALEN

In de onderstaande zinnen zitten
vijf metalen verborgen.

- 1 Men vond dat de hondkop erg
goed geschilderd was.
- 2 De spreektaal is vaak erg plat
in achterbuurten van grote
steden.
- 3 De tastzin kan bij blinden erg
ontwikkeld zijn.
- 4 Die schilderstukken bevallen mij
niet; ik ben zo vrij ze ronduit
lelijk te noemen.
- 5 Een uitgedroogde appel is net
een rimpelig oude vrouwenge-
zicht.

WEGGELATEN DIERENAMEN

- 1 AF...LEN
- 2 K...STANDER
- 3 WIND...EN
- 4 PIJ....E
- 5 Z....RING
- 6 BO....AAR
- 7 P...EN
- 8 MEDE...EN
- 9 B....EN
- 10 MARSK...ER

In deze tien woorden zijn tel-
kens enkele letters vervangen
door punten. Als je de letters, die

SCHAKELRAADSEL

THEE	ZIJDE
DRUK	VLEK
DOM	LEL
PAARDEN	KNECHT
VOETBAL	HUIS
VOLG	BEWAARDER
EKSTER	ARTS
BLOEM	LOOD

Tussen de woorden van de eer-
ste rij en die van de tweede rij
moet je een nieuw woord zetten.
De bedoeling is dat dit woord
zowel met het voorgaande als met
het volgende een nieuw woord
vormt.

Het is wat gemakkelijker als je
weet dat het eerste gevraagde
woord BLAD is. Je krijgt dan:
THEEBLAD-BLADZIJDE. Zo moet
je ook de andere woorden pro-
beren te vinden.

De beginletters van de tussen-
woorden vormen van boven naar
benedens gelezen een nieuw woord,
dat iets te maken heeft met film.

Alona Wildebrab

Alona en David zijn begonnen met de bouw van een vlot.

WIL JE EEN PAAR DADELS, DAVID?

Boos zegt David:

IK BEN ZIEK VAN DADELS' IS ER NIETS ANDERS TE ETEN?

Alona denkt even na en rent weg...

NATUURLIJK WAAROM HEB IK DAAR NIET EERDER AAN GEDACHT?

WAAR GA JE HEEN? KOM TERUG!

Maar ze luistert niet.

DE ZEE IS VLAKBIJ EN ZIT VOL MET VIS!

Maar een vis vangen met je handen is niet eenvoudig.

KOM HIER, GLIBBERIG BEEST!

Ze is zo druk bezig dat ze Davids schreeuw niet hoort.

ALONA! ALONA! EEN HAAI!

NOG EEN EN IK STOP ERMEE.

Even later komt ze boven.

HEE, DAVID, KIK EENS! IK HEB ETEN VOOR EEN HELE TIJD!

David probeert de haai te vangen.

GA WEG! VOORUIT, GA WEG!

Alona klimt op een rots en kijkt om.

EEN HAAI! LIEVE HELP! DAVID VALT FLAUW!

Direct is ze bij hem.

HIJ IS ZICH EEN ONGELUK GESCHROKKEN!

Naderhand bedankt ze hem voor zijn hulp.

JE WAS GEWELDIG! WAT VIND JE VAN AL DIE VIS?

HEEL FIJN, MAAR IK GELOOF DAT WE ONS TOCH MAAR BIJ DADELS MOETEN HOUDEN!

